

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 22. syyskuuta 2022
(OR. en)

12711/22

Toimielinten välinen asia:
2022/0269(COD)

MI 679
COMPET 727
IA 142
CONSOM 230
POLCOM 123
ENFOCUSTOM 128
CODEC 1346

SAATE

Lähetäjä:	Euroopan komission pääsihteeri, allekirjoittajana johtaja Martine DEPREZ
Saapunut:	14. syyskuuta 2022
Vastaanottaja:	Neuvoston pääsihteeristö
Kom:n asiak. nro:	COM(2022) 453 final
Asia:	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI pakkotyöllä valmistettujen tuotteiden kieltämisestä unionin markkinoilla

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2022) 453 final.

Liite: COM(2022) 453 final

Bryssel 14.9.2022
COM(2022) 453 final

2022/0269 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

pakkotyöllä valmistettujen tuotteiden kieltämisestä unionin markkinoilla

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

- Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet**

Kansainvälinen yhteisö on sitoutunut pakkotyön poistamiseen vuoteen 2030 mennessä (YK:n kestävä kehityksen tavoite 8.7)¹. Pakkotyön käyttö on kuitenkin edelleen yleistä. Kansainvälinen työjärjestö (ILO) on arvioinut pakkotyötä tekevien ihmisten kokonaismääräksi 27,6 miljoonaa².

EU:n perussopimusten mukaisesti EU edistää ihmisoikeuksien noudattamista kaikkialla maailmassa. Tähän sisältyvät myös työntekijöiden oikeudet osana EU:n sitoutumista ihmisarvoisen työn edistämiseen. Pakkotyön torjuminen ja yritysten kestävää toimintaa koskevan huolellisuusvelvoitteen (due diligence) edistäminen ovat etusijalla ihmisoikeuksiin liittyvällä EU:n asialistalla.

Tämän ehdotuksen tavoitteena on kieltää pakkotyöllä, myös lasten pakkotyöllä, valmistettujen tuotteiden saattaminen EU:n markkinoille ja asettaminen saataville EU:n markkinoilla sekä vienti EU:sta. Kielto koskee sekä kotimaassa tuotettuja että maahantuotuja tuotteita. Ehdotus perustuu kansainvälisiin normeihin ja täydentää EU:n nykyisiä horisontaalisia ja alakohtaisia aloitteita, erityisesti yritysten kestävää toimintaa koskevaa huolellisuusvelvoitetta ja raportointivelvoitetta, ja siinä säädetään kiellosta, jota tuetaan vankalla ja riskiperusteisella täytäntöönpanokehyksellä.

Komission puheenjohtaja Ursula von der Leyen ilmoitti aloitteesta ensimmäisen kerran unionin tilaa koskevassa puheessaan 15. syyskuuta 2021³. Tämän ehdotuksen yleiset osat esitettiin 23. helmikuuta 2022 komission tiedonannossa ihmisarvoisesta työstä kaikkialla maailmassa⁴ ja komission direktiiviehdotuksessa yritysten kestävää toimintaa koskevasta huolellisuusvelvoitteesta⁵.

- Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Sekä ihmisarvoisesta työstä kaikkialla maailmassa annetussa tiedonannossa että komission direktiiviehdotuksessa yritysten kestävää toimintaa koskevasta huolellisuusvelvoitteesta ilmoitettiin, että komissio valmistelee uutta lainsäädäntöaloitetta, jolla tosiasiallisesti kielletään pakkotyöllä valmistettujen tuotteiden saattaminen EU:n markkinoille ja asettaminen saataville EU:n markkinoilla.

Pakkotyön vaikutuksia käsitellään direktiiviehdotuksessa yritysten kestävää toimintaa koskevasta huolellisuusvelvoitteesta. Direktiiviehdotuksen liitteessä mainitaan pakkotyö yhtenä niiden oikeuksien ja kieltojen rikkomuksena, jotka sisältyvät asiaa koskeviin

¹ <https://www.unodc.org/roseap/en/sustainable-development-goals.html>.

² The 2021 Global Estimates of Modern Slavery, https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_norm/---ipec/documents/publication/wcms_854733.pdf.

³ Unionin tila 2021 – Euroopan komissio

⁴ [Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ihmisarvoisesta työstä kaikkialla maailmassa globaalia oikeudenmukaista siirtymää ja kestävää elpymistä varten](#) (COM(2022) 66 final, 23.2.2022).

⁵ Ehdotus: Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi yritysten kestävää toimintaa koskevasta huolellisuusvelvoitteesta ja direktiivin (EU) 2019/1937 muuttamisesta (COM(2022) 71 final, 23.2.2022).

kansainvälisiin sopimuksiin, kuten pakkotyötä koskevaan ILO:n yleissopimukseen nro 29, pakollista työtä koskevan yleissopimuksen pöytäkirjaan vuodelta 2014 ja pakkotyön poistamista koskevaan ILO:n yleissopimukseen nro 105.

Komission ehdotuksessa direktiiviksi yritysten kestäväää toimintaa koskevasta huolellisuusvelvoitteesta käsitellään sen soveltamisalaan kuuluvien yritysten käyttäytymistä ja due diligence -prosesseja, mutta siinä ei säädetä toimenpiteistä, joiden nimenomaisena tarkoituksena olisi estää pakkotyöllä valmistettujen tuotteiden saattaminen EU:n markkinoille ja asettaminen saataville EU:n markkinoilla. Ehdotuksessa keskitytään perustamaan yhtiöoikeuden ja yritysten hallinnointi- ja ohjausjärjestelmän puitteissa järjestelmä, jolla puututaan ihmisoikeus- ja ympäristörikkomuksiin yritysten omassa ja niiden tytäryhtiöiden toiminnassa sekä niiden arvoketjuissa. Yritysten on tehtävä yhteistyötä arvoketjuihinsa kuuluvien liikekumppaneiden kanssa rikkomusten korjaamiseksi. Yhteistyöstä luopuminen on viimeinen keino, jos haitallisia vaikutuksia ei voida lieventää. Vaikka ehdotuksessa esitetään seuraamuksia, jos due diligence -velvoitteita ei noudateta, siinä ei vaadita jäsenvaltioita tai yrityksiä kieltämään minkään tuotteen saattamista markkinoille ja asettamista saataville markkinoilla.

EU:n perusoikeuskirjan⁶ 5 artiklan 2 kohdassa kielletään nimenomaisesti pakkotyö. Tämä kieltä on kirjattu nykyiseen EU:n lainsäädäntöön ja tuleviin lainsäädäntöaloitteisiin, ja sitä käsitellään kansainvälisissä ja eurooppalaisissa aloitteissa.

Komissio ja Euroopan ulkosuhdehallinto julkaisivat heinäkuussa 2021 ohjeet⁷, joilla autetaan EU:n yrityksiä toteuttamaan asianmukaisia toimenpiteitä pakkotyön riskin torjumiseksi toiminnassaan ja toimitusketjuissaan kansainvälisten normien mukaisesti. Asiakirja antoi suuntaa pakkotyötä koskevalle lainsäädännölle. Tämä ehdotus on kyseisissä ohjeissa esitetyn lähestymistavan mukainen, ja ohjeet otetaan huomioon talouden toimijoiden toimia käsiteltäessä.

Pakkotyö on työvoiman hyväksikäytön muoto, joka on rangaistava teko ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta sekä ihmiskaupan uhrien suojelemisesta annetun direktiivin 2011/36/EU⁸ nojalla. Kyseisessä direktiivissä säädetään myös oikeushenkilöiden vastuusta, johon liittyy hallinnollisia ja rikosoikeudellisia seuraamuksia, jos on kyse direktiivissä tarkoitettusta hyväksikäytöstä, jonka on oikeushenkilön hyväksi tehnyt henkilö, jolla on johtoasema oikeushenkilössä, tai jos rikos on ollut mahdollinen puutteellisen ohjauksen tai valvonnan vuoksi. Tällä ehdotuksella täydennetään kyseistä direktiiviä eikä estetä toimivaltaisia viranomaisia, lainvalvontaviranomaiset mukaan lukien, toteuttamasta toimivaltaansa kuuluvia toimia, jotka koskevat pakkotyöhön ja työvoiman hyväksikäyttöön liittyvää väitettyä tai vahvistettua ihmiskaupparikosta.

⁶ Euroopan unionin perusoikeuskirja (EUVL C 326, 26.10.2012, s. 391).

⁷ [Ohjeet – due diligence -prosessi pakkotyön riskien ehkäisemiseksi EU:n yritysten toiminnassa ja toimitusketjuissa](#)

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/36/EU, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2011, ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta sekä ihmiskaupan uhrien suojelemisesta ja neuvoston puitepäättöksen 2002/629/YOS korvaamisesta (EUVL L 101, 15.4.2011, s. 1).

Työnantajiin kohdistettavia seuraamuksia koskevassa direktiivissä⁹ kielletään palkkaamasta maassa laittomasti oleskelevia EU:n ulkopuolisten maiden kansalaisia, kuten ihmiskaupan uhreja. Tällä ehdotuksella täydennetään myös kyseistä direktiiviä.

Pakkotyön jatkuva esiintyminen osoittaa, että tarvitaan myös tuotteisiin kohdistuvia lisätoimenpiteitä, joilla estetään pakkotyöllä valmistettujen tuotteiden saattaminen markkinoille ja asettaminen saataville markkinoilla.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevaan EU:n toimintasuunnitelmaan 2020–2024¹⁰ sisältyy EU:n ja jäsenvaltioiden prioriteettina edistää pakkotyön poistamista sekä vastuullista yritystoimintaa koskevien kansainvälisten normien täytäntöönpanoa. Tällaisia normeja ovat esimerkiksi yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevat YK:n ohjaavat periaatteet ja Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) toimintaohjeet monikansallisille yrityksille sekä due diligence -ohjeet¹¹. Tämä ehdotus on toimintasuunnitelman prioriteettien mukainen. Se täydentää myös lapsen oikeuksia koskevaa EU:n strategiaa¹², jossa EU velvoitetaan perusoikeuskirjan 32 artiklan mukaisesti noudattamaan nollatoleranssia lapsityövoiman käyttöä kohtaan ja varmistamaan, että EU:n yritysten toimitusketjuissa ei käytetä lapsityövoimaa.

Tällä ehdotuksella ei ole vaikutusta muiden ihmisoikeusvaatimusten soveltamiseen. Sillä täydennetään myös EU:n sääntely-ympäristöä, jossa ei tällä hetkellä kielletä saattamista pakkotyöllä valmistettuja tuotteita EU:n markkinoille ja asettamista niitä saataville EU:n markkinoilla. EU:n ulkopuolisten maiden viranomaisien kanssa tehtävä kansainvälinen yhteistyö tapahtuu jäsennellysti osana olemassa olevia vuoropuhelurakenteita, jollaisia ovat esimerkiksi ihmisoikeusvuoropuhelut kolmansien maiden kanssa, tai tarvittaessa erityisiä, tapauskohtaisesti luotavia rakenteita. Korkea edustaja komission varapuheenjohtajan ominaisuudessa varmistaa johdonmukaisuuden komission ulkoisen toiminnan eri alojen kanssa.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Tämä ehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 114 ja 207 artiklaan.

SEUT-sopimuksen 114 artiklassa vahvistetaan, että Euroopan parlamentti ja neuvosto toteuttavat sisämarkkinoiden toteuttamista ja toimintaa koskevia toimenpiteitä jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämiseksi.

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/52/EY, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2009, maassa laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten työnantajiin kohdistettavia seuraamuksia ja toimenpiteitä koskevista vähimmäisvaatimuksista (EUVL L 168, 30.6.2009, s. 24).

¹⁰ https://www.eeas.europa.eu/sites/default/files/eu_action_plan_on_human_rights_and_democracy_2020-2024.pdf

¹¹ Luettelo alakohtaisista ohjeasiakirjoista löytyy osoitteesta <http://mneguidelines.oecd.org/sectors/>

¹² Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – Lasten oikeuksia koskeva EU:n strategia (COM(2021) 142 final, 24.3.2021).

Asetuksen tavoitteena on välttää tavaroiden vapaan liikkuvuuden esteet ja poistaa sisämarkkinoilla esiintyvät kilpailun vääristymät, jotka johtuvat pakkotyöllä valmistettujen tuotteiden saattamista unionin markkinoille ja niiden asettamista saataville unionin markkinoilla koskevien kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten eroista.

Huomiota kiinnitetään koko ajan enemmän pakkotyöongelman jatkumiseen ja siihen, että on vältettävä pakkotyöllä valmistettujen tuotteiden asettamista saataville. Useiden jäsenvaltioiden parlamentit ja hallitukset ovat ilmoittaneet, että on annettava lainsäädäntöä sen varmistamiseksi, että pakkotyöllä valmistetut tuotteet eivät päädy niiden markkinoille. Tätä taustaa vasten on konkreettisenä vaarana, että jäsenvaltiot hyväksyvät kansallisia lakeja, joilla kielletään pakkotyöllä valmistettujen tavaroiden saattaminen markkinoille ja asettaminen saataville markkinoilla niiden alueella. On todennäköistä, että nämä lait poikkeavat toisistaan. Tällaiset erot johtavat todennäköisesti kiertämis-toimiin, jotka vaikuttaisivat tavaroiden liikkuvuuteen sisämarkkinoilla. Tästä seuraa, että erot jäsenvaltioiden kansallisissa laeissa, jotka koskevat pakkotyöllä valmistettujen tuotteiden saattamista niiden kansallisille markkinoille ja asettamista saataville niiden markkinoilla, saattavat aiheuttaa vääristymiä sisämarkkinoilla ja luoda perusteettomia esteitä tavaroiden vapaalle liikkuvuudelle.

SEUT-sopimuksen 207 artiklan mukaan yhteisen kauppapolitiikan on perustuttava yhtenäisiin periaatteisiin esimerkiksi vientipolitiikassa. Koska tällä ehdotuksella on suoria ja välittömiä vaikutuksia kauppaan sikäli, että sillä kielletään pakkotyöllä valmistettujen tuotteiden vienti ja kielletään pakkotyöllä todistetusti valmistettujen tuotteiden tuleminen EU:n markkinoille, sen oikeusperustan olisi oltava SEUT-sopimuksen 207 artikla.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Tämän ehdotuksen täytäntöönpano ja erityisesti pakkotyöllä valmistettujen tuotteiden kieltämisestä koskevat tutkimukset ja päätökset kuuluvat jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten toimivaltaan. Tulliviranomaiset toimivat ensisijaisesti jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten tekemien päätösten perusteella EU:n ulkorajoilla tunnistaakseen ja pysäyttääkseen pakkotyöllä valmistetut tuotteet, jotka tulevat EU:n markkinoille tai poistuvat niiltä. Pelkästään jäsenvaltioiden lainsäädäntö tällä alalla ei kuitenkaan todennäköisesti ole riittävää eikä tehokasta, eikä ehdotuksen tavoitteita voida riittäväällä tavalla saavuttaa pelkästään jäsenvaltioiden tasolla annetulla lainsäädännöllä. EU:n lainsäädäntö ja täytäntöönpanon koordinointi ovat tarpeen seuraavista syistä:

- EU:n markkinoiden toiminta edellyttää yhteisiä säännöksiä tällä alalla. Jäsenvaltioiden väliset lainsäädäntöerot saattavat aiheuttaa vääristymiä sisämarkkinoilla ja perusteettomia esteitä tavaroiden vapaalle liikkuvuudelle.
- Täytäntöönpanotoimien on oltava yhdenmukaisia kaikkialla EU:ssa. Jos täytäntöönpano on vähemmän tiukkaa joissakin EU:n osissa, syntyy heikkoja alueita, jotka voivat uhata yleistä etua ja luoda epäterveitä kaupankäyntiolosuhteita.
- Yritysten arvoketjuissa esiintyvään pakkotyöhön liittyvillä riskeillä on usein valtioiden rajat ylittäviä vaikutuksia, jotka ulottuvat useisiin EU:n jäsenvaltioihin ja/tai EU:n ulkopuolisiin maihin. Tämä korostaa tarvetta soveltaa EU:n laajuista lähestymistapaa, joka tarjoaa oikeusvarmuuden ja tasapuoliset toimintaedellytykset sisämarkkinoilla ja niiden ulkopuolella toimiville yrityksille.

Sen vuoksi ehdotus on **tarpeen**, jotta voidaan varmistaa **vahva ja yhdenmukainen täytäntöönpano** tällä alalla, estää vääristymät sisämarkkinoiden toiminnassa, suojella tässä

yhteydessä puolustettuja yleisiä etuja ja varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset EU:hun ja sen ulkopuolelle sijoittautuneille yrityksille.

- **Suhteellisuusperiaate**

Koska tämä ehdotus koskee pakkotyöllä valmistettuja tuotteita niiden tyypistä ja alkuperästä riippumatta, soveltamisalaan kuuluisivat kaikki talouden toimijat, jotka saattavat kyseisiä tuotteita EU:n markkinoille ja asettavat niitä saataville EU:n markkinoilla. Tehokas täytäntöönpano edellyttää kuitenkin, että toimivaltaiset viranomaiset keskittävät toimensa sinne, missä pakkotyön riskit ovat yleisimmät ja vaikutus on todennäköisesti suurin. Tämä tarkoittaa sitä, että todennäköisesti eniten huomiota kiinnitetään suurempiin talouden toimijoihin EU:n arvoketjun alkuvaiheissa (esim. maahantuojiin, valmistajiin, tuottajiin tai tavarantoimittajiin).

Ehdotuksen mukaan kaikille jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille annetaan samat valtuudet, minkä pitäisi auttaa tehostamaan täytäntöönpanoa. Täytäntöönpanovaltuudet kuuluvat jäsenvaltioille. Jotkin jäsenvaltiot voivat joutua tekemään kansalliseen prosessioikeudelliseen lainsäädäntöönsä mukautuksia, jotta niiden täytäntöönpanoviranomaiset voivat käyttää tehokkaasti valtuuksiaan valtioiden rajat ylittävissä tilanteissa, tehdä keskenään yhteistyötä ja puuttua vaatimustenvastaisiin tuotteisiin EU:n sisällä. Yhdenmukaistamisen taso on asetettu sellaiseksi, jolla pystytään varmistamaan sujuva yhteistyö ja todisteiden vaihtaminen toimivaltaisten viranomaisten kesken.

Ehdotuksella parannetaan täytäntöönpanoyhteistyötä ja johdonmukaisuutta perustamalla asiaankuuluvien viranomaisten verkosto. Tästä ei kuitenkaan aiheudu kohtuutonta tai liiallista rasitetta jäsenvaltioiden viranomaisille. Näin ollen ehdotuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen sen tavoitteiden saavuttamiseksi.

- **Toimintatavan valinta**

Jotta täytäntöönpano ja noudattaminen olisi tehokasta, tarvitaan asetusta. Tähän ei päästäisi direktiivillä, koska lainkäyttövaltaan liittyviä eroja saattaa esiintyä edelleen sen jälkeen, kun direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, mikä vaarantaa yhdenmukaisen täytäntöönpanon.

Komissio antaa ohjeita jäsenvaltioiden täytäntöönpanoviranomaisten ja yritysten avuksi ja antaa yleisiä ja taustatietoja sekä neuvoja ehdotuksen soveltamisesta ja noudattamisesta.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Kuulemiseen sisältyi kannanottopyynnön julkaiseminen, kohdennettu kuuleminen sekä muita tiedotustoimia ja tapauskohtainen palaute. Kuulemisstrategian tavoitteena oli saada palautetta asianomaisilta sidosryhmiltä sekä EU-maista että EU:n ulkopuolisista maista. Tärkeimpiä sidosryhmiä, joita kuultiin, olivat muun muassa seuraavat:

- yritykset (mukaan lukien mikroyritykset sekä pienet ja keskisuuret yritykset⁴¹ eli pk-yritykset) ja niitä edustavat järjestöt ja muut toimitusketjujen toimijat, joihin pakkotyö voi vaikuttaa;

- ammattijärjestöt;
- EU:n jäsenvaltiot ja EU:n ulkopuoliset maat;
- kansainväliset järjestöt (erityisesti ILO ja OECD);
- kansalaisyhteiskunnan järjestöt/kansalaisjärjestöt.

Kohdennettu kuuleminen järjestettiin 19. toukokuuta 2022 ja 23. kesäkuuta 2022 välillä. Kuulemisessa hankittiin palautetta jäsenvaltioiden asiaan liittyviltä viranomaisilta ja sidosryhmiltä olemassa olevien foorumien ja verkostojen kokouksissa. Suunniteltu aloite esiteltiin 14 tällaisessa kokouksessa, joita järjestettiin muun muassa tuotteiden vaatimustenmukaisuutta käsittelevän eurooppalaisen verkoston, kauppapolitiikan pääosaston kansalaisyhteiskunnan vuoropuhelun ja kauppaa ja kestävä kehitystä käsittelevän komission asiantuntijaryhmän puitteissa, sekä keskusteluissa eurooppalaisten työmarkkinajärjestöjen kanssa. Kohdennettuun kuulemiseen osallistui jäsenvaltioiden ja yli 450 muun sidosryhmän edustajia.

Yleisesti ottaen kaikki sidosryhmät olivat yhtä mieltä siitä, että pakkotyö on monimutkainen ongelma, siihen on puututtava ja se on lopetettava. Jotkin sidosryhmät kuitenkin katsoivat, että EU:ssa tämä olisi tehtävä jäsenvaltioiden kansallisen rikoslainsäädännön kautta. Sekä jäsenvaltioiden että muiden sidosryhmien edustajat korostivat, että suunnitellun EU:n välineen on oltava WTO:n sääntöjen mukainen ja perustuttava kansainvälisiin normeihin, kuten pakkotyötä koskevaan ILO:n määritelmään. Kaikki sidosryhmät kyseenalaistivat erityisen vaikutustenarvioinnin puuttumisen.

Suurin osa sidosryhmistä korosti myös, että uuden välineen olisi oltava yhteensopiva yritysten kestävä toimintaa koskevasta huolellisuusvelvoitteesta annetun direktiiviehdotuksen kanssa ja yhteydessä siihen, mutta niiden ei pitäisi olla päällekkäisiä, etenään täytäntöönpanon ja noudattamisen valvonnan suhteen.

Monet sidosryhmät katsoivat, että suhteellisuusperiaatteeseen olisi kiinnitettävä enemmän huomiota, ja totesivat, että yrityksille, erityisesti pk-yrityksille, aiheutuvaa lisärasitetta on vältettävä. Sidosryhmät pyysivät myös ohjeita, joiden avulla erityisesti riskien tunnistaminen helpottuisi. Jotkin sidosryhmät ottivat esiin kysymyksen siitä, miten vältetään uuden välineen täytäntöönpanoerot eri jäsenvaltioissa.

Ehdotusta koskeva kannanottopyyntö julkaistiin¹³ paremman sääntelyn portaalissa (tunnetaan myös nimellä ”Kerro mielipiteesi”), jotta sidosryhmillä oli mahdollisuus kommentoida toimien tarvetta ja suunniteltua aloitetta sekä antaa palautetta mahdollisista muista kysymyksistä, jotka olisi otettava huomioon tätä politiikanalaa kehitettäessä. Kohderyhmä koostui asiantuntijoista ja sidosryhmien edustajista, kuten elinkeinoelämän järjestöjen, tuojien ja valmistajien, kuluttajien, kansalaisjärjestöjen, ammattiliittojen ja vähittäiskauppiaiden edustajista, sekä jäsenvaltioiden edustajista, kuten asiaa koskevien sääntöjen täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten edustajista.

Kannanottopyyntöön oli mahdollista antaa julkisia kommentteja ja palautetta 23. toukokuuta 2022 ja 20. kesäkuuta 2022 välisenä aikana. Vastauksia saatiin yhteensä 107, joista 76:een oli liitetty lisätietoja tai kannanottoja.

¹³ Pakkotyöllä tuotettujen, louhittujen tai korjattujen tuotteiden kieltäminen (europa.eu)

Vastaajat olivat pääasiassa elinkeinoelämän järjestöjä (33 prosenttia), kansalaisjärjestöjen edustajia (31 prosenttia) sekä yrityksiä ja niiden järjestöjä (15 prosenttia). Vastauksia saatiin lisäksi ammattiliitoilta, yksityishenkilöiltä, viranomaisilta ja akateemisilta/tutkimuslaitoksilta.

Palautetta saatiin sidosryhmiltä 22 maasta viidessä maanosassa. Suurin osa vastauksista saatiin sidosryhmiltä, jotka sijaitsevat Belgiassa (33 – tähän sisältyvät myös ne, jotka antoivat palautetta Belgiassa sijaitsevan edustustonsa kautta), Saksassa (19) ja Yhdysvalloissa (12).

Välineen soveltamisalan osalta tärkein kysymys oli se, olisiko se rajattava koskemaan kunkin yksittäisen lähetyksen tarkastelua erikseen vai olisiko siinä sallittava myös tiettyjen tuotteiden, tuotannonalojen, tuotantopaikkojen, alueiden ja maiden tarkempi valvonta.

Sidosryhmät olivat laajalti yhtä mieltä pakkotyötä koskevassa vuoden 1930 ILO:n yleissopimuksessa (nro 29) vahvistetun pakkotyötä koskevan määritelmän ja pakkotyötä koskevien ILO:n 11 indikaattorin¹⁴ käyttämisestä. Sidosryhmät viittasivat moneen otteeseen myös monikansallisille yrityksille tarkoitettuihin OECD:n toimintaohjeisiin ja vastuullista liiketoimintaa koskeviin OECD:n due diligence -ohjeisiin sekä yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskeviin YK:n ohjaaviin periaatteisiin. Usein ne totesivat jo noudattavansa näitä ohjeita ja pyysivät, että ehdotus olisi niiden mukainen.

Erimielisiä oltiin siitä, mitä todisteita viranomaiset tarvitsevat lähetyksen hylkäämiseen saapumispaikassa. Kansalaisyhteiskunnan sidosryhmät toivoivat lähtökohtaista olettaa tiettyjen sellaisten tuotteiden, tuotannonalojen, tuotantopaikkojen, alueiden ja maiden osalta, joissa esiintyy paljon pakkotyötä. Kansallisten viranomaisten olisi myös voitava panna vireille tutkimuksia, jos niillä on perusteltu syy epäillä, että tuotteen arvoketjuun sisältyy pakkotyötä. Lisäksi olisi otettava käyttöön valitusmekanismi, jonka avulla kansalaisyhteiskunta ja ammattiliitot voivat tehdä valituksia tutkimuksia varten. Yksityinen sektori pitäisi parempana maasta ja tuotteesta riippumatonta näkemystä, jossa tutkimukset pannaan vireille perusteltujen epäilyjen perusteella. Näkemykset poikkesivat myös todistustaakan suhteen: onko tuojien tehtävänä osoittaa, että niiden tavaroissa ei ole jälkiä pakkotyöstä, vai onko tulliviranomaisen vastuulla osoittaa, että tutkittavan lähetyksen tuotantoprosessissa on käytetty pakkotyötä. Useimmat sidosryhmät ovat joka tapauksessa yhtä mieltä siitä, että käytössä olisi oltava konkreettiset prosessit ja tutkimusnormit ennustettavuuden ja yhdenmukaisuuden varmistamiseksi.

Täytäntöönpanon osalta useimmat sidosryhmät olivat yhtä mieltä siitä, että kaikissa jäsenvaltioissa olisi oltava samat normit ja että hajanaisuuden riskiä olisi vältettävä. Sen vuoksi on tarpeen antaa kansallisille täytäntöönpanoviranomaisille selkeät ohjeet ja resurssit, joita tarvitaan ehdotetun asetuksen tehokasta seurantaa ja täytäntöönpanoa varten (mukaan lukien koulutus ja sen varmistaminen, että kansallisilla viranomaisilla on riittävästi henkilöstöä), ja EU:n olisi toimittava koordinoijana.

Yksityisen sektorin vastaajat mainitsivat usein johdonmukaisuuden suhteessa voimassa olevaan EU:n ja kansalliseen lainsäädäntöön, jotta vältettäisiin yritysten toimien päällekkäisyys ja byrokratian lisääntyminen. Joidenkin kannanottojen mukaan tällä aloitteella pikemminkin täydennetään muiden asetusten puutteita, kuten sitä, että pk-yritykset jätettiin yritysten kestäväää toimintaa koskevasta huolellisuusvelvoitteesta annetun direktiiviehdotuksen ulkopuolelle.

¹⁴ https://www.ilo.org/global/topics/forced-labour/publications/WCMS_203832/lang--en/index.htm

Myös pk-yrityksiä koskevat näkemykset erosivat toisistaan. Kansalaisyhteiskunnan edustajat korostivat, että pk-yritysten ei pitäisi hyötyä poikkeuksista tai erityissäännöksistä, kuten yritysten kestäväää toimintaa koskevasta huolellisuusvelvoitteesta annetussa direktiiviehdotuksessa. Koska pk-yritykset muodostavat enemmistön EU:n yrityksistä, niiden täysimääräinen osallistuminen on ratkaisevan tärkeää, jotta uudella välineellä olisi merkityksellinen vaikutus. Toisaalta huomattava määrä elinkeinoelämän järjestöjen tai yritysten ja niiden järjestöjen edustajia kannatti pk-yritysten erityiskohtelua joko siten, että niille annetaan yksityiskohtaisia ohjeita tai erityissäännöksiä tai ne jopa jätetään välineen soveltamisalan ulkopuolelle. Tärkein väite tämän tueksi oli se, että pienillä yrityksillä on vähemmän resursseja noudattaa perusteellisesti huolellisuusvelvoitetta ja että niillä on vähemmän markkinavoimaa painostaa tavarantoimittajia toteuttamaan lisätoimia tai tarjoamaan pääsyä tuotantopaikkoihinsa ja työntekijöitä tapaamaan.

Uudessa ehdotuksessa olisi varmistettava paitsi se, että pakkotyöllä tuotetut tuotteet kielletään EU:n sisämarkkinoilla, myös se, että niitä ei voida ohjata uudelleen maihin, joissa ei ole voimassa tällaista kieltoa tai joilla ei ole tutkimus- ja/tai täytäntöönpanovalmiuksia. Siksi on ensiarvoisen tärkeää lisätä yhteistyötä EU:n ulkopuolisten maiden viranomaisien kanssa sen varmistamiseksi, että tuotteet, joiden pääsy niiden markkinoille on kielletty, eivät päädy EU:n sisämarkkinoille ja päinvastoin.

Palautteessa korostettiin myös tietokannasta saatavaa lisäarvoa. Sidosryhmät ehdottivat, että viranomaiset voisivat perustaa rekisterin yrityksistä ja tuotteista, joihin on kohdistettu seuraamuksia ja kieltoja. Tämä auttaisi yrityksiä, erityisesti pk-yrityksiä, koska ne voisivat välttää ongelmallisia tavarantoimittajia. Jotkin sidosryhmät pyysivät myös, että tulliviranomaiset julkistavat tietonsa avoimuussyistä. Kansalaisjärjestöjen edustajat vaativat, että maahantuojien olisi kartoitettava kaikki tavarantoimittajansa ja annettava niistä yksityiskohtaiset tiedot.

Monet sidosryhmät esittelivät yritys- tai alakohtaisia aloitteita, joita ne ovat ottaneet käyttöön pakkotyön torjumiseksi arvoketjuissaan, ja saavuttamia tuloksia.

• **Vaikutustenarviointi**

Käsiteltävä kysymys – pakkotyö – on suoraan ristiriidassa ihmisarvon kunnioittamisen ja ihmisoikeuksien yleismaailmallisuuden ja jakamattomuuden kanssa, joista määrätään Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklassa sekä EU:n perusoikeuskirjan 5 artiklan 2 kohdassa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 4 artiklassa.

Tätä taustaa vasten pakkotyö edellyttää kiireellisiä toimia, mikä ei mahdollista vaikutustenarvioinnin tekemistä. Muiden aloitteiden, kuten yritysten kestäväää toimintaa koskevasta huolellisuusvelvoitteesta annetun direktiiviehdotuksen ja kestäviä tuotteita koskevan aloitteen, vaikutustenarvioinneissa kerätty näyttö on kuitenkin otettu huomioon tämän ehdotuksen laatimisessa. Tästä syystä ja kun otetaan huomioon aloitteen merkitys ja kiireellisyys, myönnettiin poikkeus parempaa sääntelyä koskevien komission suuntaviivojen mukaisesti. Analyysi ja sitä tukeva näyttö esitetään komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa kolmen kuukauden kuluessa tämän ehdotuksen julkaisemisesta.

Kustannusten osalta ehdotuksesta aiheutuu pääasiassa täytäntöönpanokustannuksia viranomaisille ja säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia talouden toimijoille. Myös komissiolle aiheutuu vähäisiä kustannuksia.

Säännösten noudattamisesta aiheutuvat kustannukset ovat kustannuksia, joita yrityksille aiheutuu sen varmistamisesta, että ne eivät saata EU:n markkinoille eivätkä aseta saataville EU:n markkinoilla pakkotyöllä valmistettuja tuotteita. Niiden kustannukset riippuvat siitä, kuuluvatko ne jo huolellisuusvelvoitetta koskevien säännösten piiriin (esimerkiksi yritysten kestäväää toimintaa koskevasta huolellisuusvelvoitteesta annettu direktiiviehdotus) vai ovatko ne jo vapaaehtoisesti noudattaneet huolellisuusvelvoitetta.

Ehdotuksen täytäntöönpanosta jäsenvaltioille aiheutuvien kustannusten osalta tämä riippuu kansallisen tason nykyisestä hallintorakenteesta (eli onko jo olemassa viranomaisia, jotka hoitavat vastaavia tehtäviä), asiaan liittyviä aiheita käsittelevästä voimassa olevasta kansallisesta lainsäädännöstä ja tullijärjestelmien mahdollisesta päivittämisestä.

- **Säätelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Säätelyn olisi katettava kaikki talouden toimijat, jotka asettavat tuotteita saataville EU:n markkinoilla tai vievät niiltä tuotteita. Tämä on tarpeen, jotta voidaan tehokkaasti kieltää pakkotyöllä valmistettujen tuotteiden asettaminen saataville EU:n markkinoilla.

Pk-yrityksillä voi olla rajallisesti resursseja ja asiantuntemusta tehokkaiden due diligence -järjestelmien toteuttamiseen. Tavaroiden vetäminen pois markkinoilta voisi myös aiheuttaa suuremman rasitteen pk-yrityksille verrattuna suureen yritykseen.

Sen vuoksi tarvitaan pk-yrityksiä koskevia useita mukautuksia. Yksi tapa ottaa huomioon pk-yritysten erityistarpeet ja -rajoitteet voisi teoriassa olla tällaisten yritysten **jättäminen** tämän ehdotuksen **soveltamisalan ulkopuolelle**. Tämä ei kuitenkaan ole toteuttamiskelpoinen vaihtoehto, koska ehdotuksessa on keskityttävä tuotteisiin, joista epäillään, että ne on valmistettu pakkotyöllä, riippumatta asianomaisten talouden toimijoiden koosta. Etukäteen ei voida sulkea pois sitä mahdollisuutta, että jotkin yrityksistä, joihin viranomaiset saattavat ottaa yhteyttä käynnistäessään pakkotyötä koskevan tutkimuksen, ovat pk-yrityksiä. Pk-yritysten jättäminen soveltamisalan ulkopuolelle vaikuttaisi näin ollen ehdotuksen tehokkuuteen ja aiheuttaisi epävarmuutta. Lisäksi on tärkeää ottaa huomioon, että koska pk-yritykset ovat yleensä osa arvoketjuja, toimitusketjuihin kuuluviin suuriin yrityksiin kohdistuvat toimintapolitiikat vaikuttavat myös pk-yrityksiin, joilla on oltava due diligence -menettelyt, jotta ne saisivat rahoitusta ja voisivat vastata sellaisten suurempien ostajien/toimittajien vaatimuksiin, jotka noudattavat huolellisuusvelvoitetta. Kuten eurooppalaisia pk-yrityksiä koskevassa vuosikertomuksessa 2021–2022⁴² esitetyissä komission suosituksissa todetaan, saattaa olla asianmukaisempaa, että lainsäädännössä harkitaan yksinkertaistettuja vapaaehtoisia välineitä ja hillitseviä toimenpiteitä, joiden avulla pk-yritykset voivat osoittaa kestävyys sitoumuksensa.

Komissio arvioi, olisiko hyödyllistä ottaa käyttöön tuotteiden määrää ja/tai arvoa koskeva **kynnysarvo**, jonka alittuessa viranomaiset eivät käynnistäisi pakkotyötä koskevaa tutkimusta tämän ehdotuksen mukaisesti. Koska on todennäköisempää, että pk-yritykset asettavat markkinoilla saataville pienempiä määriä, tällainen vähimmäistasoa koskeva lauseke voisi periaatteessa olla keino ottaa niiden tilanne huomioon ja vapauttaa ne suurelta osin tutkimuksista. Vähimmäiskynnysarvojen vahvistaminen kuitenkin vääristäisi tasapuolisia toimintaedellytyksiä sisämarkkinoilla ja synnyttäisi porsaanreikiä. Se ei myöskään takaisi sitä, että pk-yritykset jäisivät aina tämän ehdotuksen soveltamisalan ulkopuolelle, koska pienemmätkin talouden toimijat kykenevät kyllä asettamaan markkinoilla saataville huomattavia määriä tuotteita alasta riippuen.

Sen vuoksi pk-yrityksiä koskevan selkeän poikkeuksen tai vähimmäiskynnysarvon sijaan niiden tilanteeseen olisi puututtava toimenpiteen rakenteen kautta, mukaan lukien riskiperusteinen täytäntöönpano ja tukivälineet. Tähän sisältyisivät esimerkiksi seuraavat:

Toimenpiteen rakenne: Päättyessään tietojen toimittamisen määräajoista toimivaltaiset viranomaiset ottavat huomioon asianomaisten talouden toimijoiden koon ja resurssit, koska tiedetään, että pienemmillä yrityksillä ei ole yhtä paljon resursseja arvoketjun tarkasteluun ja kartoittamiseen kuin suuremmilla yrityksillä.

Riskiperusteinen täytäntöönpano: Toimivaltaisten viranomaisten olisi keskitettävä täytäntöönpanotoimensa sinne, missä niillä todennäköisesti on paras vaikutus, eli niihin talouden toimijoihin, jotka osallistuvat arvoketjun niihin vaiheisiin, jotka ovat mahdollisimman lähellä vaihetta, jossa pakkotyön riski todennäköisesti esiintyy. Niiden olisi myös otettava huomioon talouden toimijoiden koko ja taloudelliset resurssit, kyseisten tuotteiden määrä sekä epäillyn pakkotyön laajuus.

Tukivälineet: Kokemukset ovat osoittaneet, että pk-yritykset hyötyvät tukivälineistä, kuten ohjeista tai malleista, jotka vaativat vähemmän kustannuksia, joten komissio antaa neuvoja, joissa otetaan huomioon talouden toimijoiden koko ja taloudelliset resurssit.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Tähän ehdotukseen liittyvässä rahoitus selvityksessä esitetään sen vaikutukset talousarvioon ja henkilö- ja hallintoressursseihin.

5. LISÄTIEDOT

- Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Komissio seuraa aktiivisesti ehdotetun asetuksen täytäntöönpanoa ja varmistaa, että ehdotetun asetuksen tavoitteet saavutetaan. Seurannassa keskitytään erityisesti tehokkaasti estämään pakkotyöllä valmistettujen tuotteiden asettaminen saataville EU:n markkinoilla tai vienti EU:sta sekä varmistamaan tehokas yhteistyö toimivaltaisten viranomaisten välillä. Siinä otetaan huomioon myös vaikutukset yrityksiin, erityisesti pk-yrityksiin.

- Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Ehdotetun asetuksen I luku sisältää yleiset säännökset: kohde (1 artikla), määritelmät (2 artikla) ja pakkotyöllä valmistettujen tuotteiden kieltäminen eli kielletään niiden asettaminen saataville EU:n markkinoilla ja niiden vienti (3 artikla).

II luvussa säädetään toimivaltaisten viranomaisten tutkimuksista ja päätöksistä. Jäsenvaltioiden on nimettävä tämän ehdotuksen velvoitteiden täyttämistä vastaava yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen (12 artikla). Tutkimuksen alkuvaiheessa toimivaltaisten viranomaisten on noudatettava riskiperusteista lähestymistapaa ja erityisesti arvioitava edellä mainitun kiellon rikkomisen riskiä (4 artikla). Jos toimivaltainen viranomainen toteaa, että on olemassa perusteltu huoli tällaisesta rikkomisesta, sen on tutkittava asianomaiset tuotteet ja talouden toimijat (5 artikla). Luvussa määritellään myös toimivaltaisten viranomaisten päätökset (6 artikla), niiden sisältö (7 artikla), uudelleentarkastelu (8 artikla) ja tunnustaminen (14 artikla). Toimivaltaisille viranomaisille asetetaan velvoitteita, jotka koskevat tiedottamista komissiolle ja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille (9 artikla) sekä hallinnollista yhteistyötä ja vastavuoroista ilmoittamista (13 artikla). Luvussa on myös säännöksiä väitettyjä rikkomuksia koskevien tietojen toimittamisesta (10 artikla) ja pakkotyöhön liittyviä riskialueita tai -tuotteita koskevasta tietokannasta (11 artikla).

III luvussa esitetään EU:n markkinoille tulevia tai EU:n markkinoilta poistuvia tuotteita koskevia säännöksiä. Tullitarkastuksia koskevat erityissäännökset ovat tarpeen, koska asetusta (EU) 2019/1020 ei voida soveltaa tässä tapauksessa eivätkä tulliviranomaiset voi toimia ensimmäisenä puolustuslinjana, kuten ne yleensä tekevät asetuksen (EU) 2019/1020 nojalla. Tämän vuoksi ne tukeutuvat toimivaltaisten viranomaisten päätöksiin. Lisäksi tulliviranomaisilla on oltava käytettävissään erityisiä tietoja valmistusprosessiin osallistuvista luonnollisista ja oikeushenkilöistä sekä itse tuotteesta, jotta ne voivat – toimivaltaisten viranomaisten päätösten mukaisesti – tehokkaasti pysäyttää pakkotyöllä valmistetut tuotteet, jotka tulevat EU:n markkinoille tai poistuvat niiltä.

Sen vuoksi III lukuun sisältyy säännöksiä tullitarkastuksista (15 artikla), tiedoista, jotka talouden toimijan on asetettava tulliviranomaisten saataville (16 artikla), sellaisten tuotteiden vapaaseen liikkeeseen luovutuksen tai viennin keskeyttämisestä, jotka saattavat olla kiellon vastaisia (17 artikla), niiden luovutuksesta vapaaseen liikkeeseen tai viennistä, jos kieltoa ei rikota (18 artikla), niiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta tai vientiä koskevasta kielteisestä päätöksestä (19 artikla) ja sellaisten tuotteiden hävittämisestä, joiden vapaaseen liikkeeseen luovutuksesta tai viennistä on tehty kielteinen päätös (20 artikla), sekä säännöksiä toimivaltaisten viranomaisten ja tulliviranomaisten välisestä tietojenvaihdosta ja yhteistyöstä (21 artikla).

IV luku sisältää säännöksiä, jotka koskevat tietojärjestelmiä (22 artikla) ja ohjeita, jotka komissio antaa auttaakseen toimivaltaisia viranomaisia panemaan ehdotetun asetuksen täytäntöön ja talouden toimijoita noudattamaan sitä, sekä säännöksiä, joilla varmistetaan toimivaltaisten viranomaisten tehtävien selkeys ja toimien johdonmukaisuus (23 artikla). Siinä säädetään myös pakkotyöllä valmistettuja tuotteita käsittelevän EU:n verkoston perustamisesta, kokoonpanosta ja tehtävistä. Verkosto toimii toimivaltaisten viranomaisten ja komission välisen jäsennellyn koordinoinnin ja yhteistyön foorumina (24 artikla).

Ehdotetun asetuksen V luvussa annetaan loppusäännökset, jotka koskevat luottamuksellisuutta (25 artikla), kansainvälistä yhteistyötä (26 artikla), delegoituja säädöksiä (27 artikla), kiireellistä menettelyä (28 artikla), komiteamenettelyä (29 artikla), seuraamuksia (30 artikla) sekä ehdotetun asetuksen voimaantuloa ja soveltamispäivää (31 artikla).

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS**pakkotyöllä valmistettujen tuotteiden kieltämisestä unionin markkinoilla**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 ja 207 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹⁵,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Kuten Kansainvälisen työjärjestön, jäljempänä 'ILO', pakkotyötä koskevan yleissopimuksen nro 29 vuoden 2014 pöytäkirjan, jäljempänä 'ILO:n yleissopimus nro 29', johdanto-osassa todetaan, pakkotyö loukkaa vakavasti ihmisarvoa ja perusoikeuksia. ILO julisti kaikkien pakkotyön muotojen poistamisen perusoikeuksia koskevaksi periaatteeksi. ILO:n yleissopimus nro 29, vuoden 2014 pöytäkirja yleissopimukseen nro 29 ja pakkotyön poistamista koskeva ILO:n yleissopimus nro 105, jäljempänä 'ILO:n yleissopimus nro 105', luokitellaan ILO:n keskeisiksi yleissopimuksiksi¹⁶. Pakkotyö kattaa erilaisia pakkotyön käytäntöjä, joissa työtä tai palvelusta vaaditaan henkilöltä, joka ei ole tarjoutunut siihen vapaaehtoisesti.¹⁷
- (2) Pakkotyön käyttö on yleistä maailmassa. Arvioiden mukaan vuonna 2021 pakkotyötä teki noin 27,6 miljoonaa ihmistä.¹⁸ Yhteiskunnan haavoittuvassa asemassa oleviin ja syrjäytyneisiin ryhmiin kohdistuu usein painetta tehdä pakkotyötä. Pakkotyö on usein seurausta tiettyjen talouden toimijoiden hyvän hallintotavan puutteesta, vaikkei se olisikaan valtion määräämää.
- (3) Pakkotyön poistaminen on yksi unionin ensisijaisista tavoitteista. Ihmisarvon kunnioittaminen sekä ihmisoikeuksien yleismaailmallisuus ja jakamattomuus vahvistetaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklassa. Euroopan unionin

¹⁵ EUVL C [...], [...], s. [...].

¹⁶ <https://www.ilo.org/global/standards/introduction-to-international-labour-standards/conventions-and-recommendations/lang--en/index.htm>.

¹⁷ Pakkotyön määritelmä pakkotyötä koskevan ILO:n yleissopimuksen, 1930 (nro 29) mukaan; [What is forced labour, modern slavery and human trafficking \(Forced labour, modern slavery and human trafficking\) \(ilo.org\)](https://www.ilo.org/global/standards/introduction-to-international-labour-standards/conventions-and-recommendations/lang--en/index.htm).

¹⁸ The 2021 Global Estimates of Modern Slavery, https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_norm/---ipec/documents/publication/wcms_854733.pdf.

perusoikeuskirjan 5 artiklan 2 kohdassa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 4 artiklassa määrätään, että ketään ei saa vaatia tekemään pakkotyötä tai muuta pakollista työtä. Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on toistuvasti tulkinnut Euroopan ihmisoikeussopimuksen 4 artiklaa siten, että siinä velvoitetaan jäsenvaltiot rankaisemaan ja nostamaan syyte kaikista toimista, joilla henkilö pidetään Euroopan ihmisoikeussopimuksen 4 artiklassa tarkoitetuissa tilanteissa.¹⁹

- (4) Kaikki jäsenvaltiot ovat ratifioineet pakkotyötä ja lapsityövoimaa koskevat ILO:n keskeiset yleissopimukset²⁰. Niillä on näin ollen oikeudellinen velvoite ehkäistä ja lopettaa pakkotyön käyttö ja raportoida säännöllisesti ILO:lle.
- (5) Unioni pyrkii toimintapolitiikallaan ja lainsäädäntöaloitteillaan lopettamaan pakkotyön käytön. Unioni edistää huolellisuusvelvoitteen noudattamista kansainvälisten järjestöjen, kuten ILO:n, Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön, jäljempänä 'OECD', ja Yhdistyneiden kansakuntien, jäljempänä 'YK', vahvistamien kansainvälisten suuntaviivojen ja periaatteiden mukaisesti sen varmistamiseksi, että pakkotyötä ei esiinny unioniin sijoittautuneiden yritysten arvoketjuissa.
- (6) Unionin kauppapolitiikalla tuetaan pakkotyön torjumista sekä yksipuolisissa että kahdenvälisissä kauppasuhteissa. Unionin kauppasopimusten kauppaa ja kestäväää kehitystä koskeviin lukuihin sisältyy sitoumus ratifioida ja panna tehokkaasti täytäntöön ILO:n keskeiset yleissopimukset, joihin kuuluvat ILO:n yleissopimus nro 29 ja ILO:n yleissopimus nro 105. Lisäksi unionin yleisen tullietuusjärjestelmän mukaiset yksipuoliset kauppaetuudet voitaisiin peruuttaa, jos ILO:n yleissopimusta nro 29 ja ILO:n yleissopimusta nro 105 rikotaan vakavasti ja järjestelmällisesti.
- (7) Ihmiskaupan vastaisessa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2011/36/EU²¹, jäljempänä 'ihmiskaupan vastainen direktiivi', yhdenmukaistetaan ihmiskaupan, myös pakkotyön tai pakollisten palvelujen, määritelmä ja vahvistetaan vähimmäisseuraamukset. Säännöt, joilla kielletään pakkotyöllä valmistettujen kotimaisten tai maahantuotujen tuotteiden saattaminen unionin markkinoille tai asettaminen saataville unionin markkinoilla tai tällaisten tuotteiden vienti ja velvoitetaan varmistamaan, että tällaiset tuotteet poistetaan unionin markkinoilta, jäljempänä 'kielto', eivät saisi rajoittaa mainitun direktiivin soveltamista eivätkä etenkään lainvalvonta- ja oikeusviranomaisten toimivaltaa tutkia ihmiskauppaa, mukaan lukien työvoiman hyväksikäyttö, koskevia rikoksia ja nostaa niistä syyteitä.
- (8) [Erityisesti yritysten kestäväää toimintaa koskevasta huolellisuusvelvoitteesta annetussa direktiivissä 20XX/XX/EU vahvistetaan horisontaaliset huolellisuusvelvoitteet, joiden mukaan yrityksen on tunnistettava, ehkäistävä ja lievennettävä ihmisoikeuksiin, mukaan lukien pakkotyö, ja ympäristöön kohdistuvia tosiasiallisia ja mahdollisia haitallisia vaikutuksia omassa toiminnassaan, tytäryrityksissään ja arvoketjuissaan ja otettava niistä vastuu kansainvälisten ihmisoikeuksien ja työntekijöiden oikeuksia koskevien normien ja ympäristösopimusten mukaisesti. Näitä velvoitteita sovelletaan suuriin yrityksiin, jotka ylittävät tietyn kynnysarvon työntekijöiden lukumäärän ja nettoliikevaihdon osalta, sekä vaikutukseltaan suurilla aloilla pienempiin yrityksiin,

¹⁹ Esimerkiksi asia *Siliadin v. Ranska*, 89 ja 102 kohta, ja asia *Chowdury ja muut v. Kreikka*, 105 kohta.

²⁰ https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---europe/---ro-geneva/---ilo-brussels/documents/publication/wcms_195135.pdf.

²¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/36/EU, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2011, ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta sekä ihmiskaupan uhrien suojelemisesta ja neuvoston puitepäättöksen 2002/629/YOS korvaamisesta (EUVL L 101, 15.4.2011, s. 1).

jotka ylittävät tietyn kynnysarvon työntekijöiden lukumäärän ja nettoliikevaihdon osalta.^{22]}

- (9) Lisäksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2017/821²³ edellytetään, että unionin tuojat, jotka tuovat kyseisen asetuksen soveltamisalaan kuuluvia mineraaleja, noudattavat huolellisuusvelvoitteita konfliktialueilta ja korkean riskin alueilta peräisin olevien mineraalien toimitusketjujen vastuullisuutta koskevien OECD:n due diligence -ohjeiden (Due Diligence Guidance for Responsible Supply Chains of Minerals from Conflict-Affected and High-Risk Areas) liitteen II ja siinä esitettyjen asianmukaista huolellisuusvelvoitetta koskevien suositusten mukaisesti. [Akkuja ja käytettyjä akkuja koskevaan asetukseen (EU) 20XX/XX²⁴ sisältyy talouden toimijoiden velvoite noudattaa huolellisuusvelvoitetta toimitusketjuissaan, mukaan lukien työvoiman oikeuksien osalta.] Tiettyjen metsäkatoon ja metsien tilan heikkenemiseen liittyvien hyödykkeiden ja tuotteiden asettamisesta saataville Euroopan unionin markkinoilla ja viennistä EU:n ulkopuolelle annetussa asetuksessa (EU) 20XX/XX²⁵ edellytetään, että sen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden ja hyödykkeiden osalta varmistetaan huolellisuusvelvoitteen avulla laillisuus ja se, etteivät ne aiheuta metsäkatoa; myös ihmisoikeudet on otettava huomioon.]
- (10) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU²⁶ [XX] artiklassa edellytetään jäsenvaltioiden varmistavan, että tietyt talouden toimijat julkaisevat vuosittain muita kuin taloudellisia tietoja koskevia selvityksiä, joissa ne raportoivat toimintansa vaikutuksista ympäristöön, sosiaalisiin ja työntekijöihin liittyviin seikkoihin, ihmisoikeuksien kunnioittamiseen myös pakkotyön osalta sekä korruption ja lahjonnan torjuntaan liittyviin seikkoihin. [Lisäksi yritysten kestävyysraportointia koskevassa direktiivissä 20XX/XX/EU asetetaan sen soveltamisalaan kuuluville yrityksille yksityiskohtaisia raportointivaatimuksia, jotka koskevat ihmisoikeuksien kunnioittamista, myös globaaleissa toimitusketjuissa. Tietoihin, jotka yritykset julkistavat ihmisoikeuksista, olisi tarvittaessa sisällyttävä tietoja pakkotyöstä niiden arvoketjuissa.^{27]}
- (11) Komissio ja Euroopan ulkosuhdehallinto julkaisivat heinäkuussa 2021 ohjeet²⁸, joilla autetaan unionin yrityksiä toteuttamaan asianmukaisia toimenpiteitä pakkotyön riskin torjumiseksi toiminnassaan ja toimitusketjuissaan.

²² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 20XX/XX/EU yritysten kestävästä toiminnasta koskevasta huolellisuusvelvoitteesta ja direktiivin (EU) 2019/1937 muuttamisesta (EUVL XX, XX.XX.20XX, s. XX).

²³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/821, annettu 17 päivänä toukokuuta 2017, unionin tuojiin, jotka tuovat konfliktialueilta ja korkean riskin alueilta peräisin olevia tinaa, tantaalia ja volframia, niiden malmeja sekä kultaa, sovellettavien toimitusketjun due diligence -velvoitteiden vahvistamisesta (EUVL L 130, 19.5.2017, s. 1).

²⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus akuista ja käytetyistä akuista, direktiivin 2006/66/EY kumoamisesta ja asetuksen (EU) 2019/1020 muuttamisesta (EUVL XX, XX.XX.20XX, s. XX.).

²⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus tiettyjen metsäkatoon ja metsien tilan heikkenemiseen liittyvien hyödykkeiden ja tuotteiden asettamisesta saataville unionin markkinoilla ja viennistä unionin ulkopuolelle sekä asetuksen (EU) N:o 995/2010 kumoamisesta (EUVL XX, XX.XX.20XX, s. XX).

²⁶ Direktiivi 2013/34/EU tietyiltä suurilta yrityksiltä ja konserneilta edellytettävien muiden kuin taloudellisten tietojen ja monimuotoisuutta koskevien tietojen julkistamisen osalta (EUVL ...).

²⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 20XX/XX/EU direktiivin 2013/34/EU, direktiivin 2004/109/EY, direktiivin 2006/43/EY ja asetuksen (EU) N:o 537/2014 muuttamisesta yritysten kestävyysraportoinnin osalta (EUVL XX, XX.XX.20XX, s. XX).

²⁸ Ohjeet – due diligence -prosessi pakkotyön riskien ehkäisemiseksi EU:n yritysten toiminnassa ja toimitusketjuissa

- (12) Kuten ihmisarvoisesta työstä kaikkialla maailmassa annetussa komission tiedonannossa²⁹ todetaan, nykyisestä politiikasta ja lainsäädäntökehyksestä huolimatta tarvitaan lisätoimia, jotta voidaan saavuttaa tavoitteet eli poistaa pakkotyöllä valmistetut tuotteet unionin markkinoilta ja edistää siten edelleen pakkotyön torjumista maailmanlaajuisesti.
- (13) Euroopan parlamentti on tuominnut päätöslauselmissaan³⁰ jyrkästi pakkotyön ja vaatinut pakkotyöllä valmistettujen tuotteiden kieltämistä. Sen vuoksi aiheuttaa yleistä moraalista huolta, että pakkotyöllä valmistettuja tuotteita voi olla saatavilla unionin markkinoilla tai niitä voidaan viedä kolmansiin maihin, jos ei ole tehokasta mekanismia tällaisten tuotteiden kieltämiseksi tai poistamiseksi markkinoilta.
- (14) Pakkotyötä koskevan unionin lainsäädäntö- ja toimintakehyksen täydentämiseksi olisi kiellettävä pakkotyöllä valmistettujen tuotteiden saattaminen unionin markkinoille ja asettaminen saataville unionin markkinoilla tai pakkotyöllä valmistettujen kotimaassa tuotettujen tai maahantuotujen tuotteiden vienti, ja olisi varmistettava, että kyseiset tuotteet poistetaan unionin markkinoilta.
- (15) Tällä hetkellä ei ole voimassa unionin lainsäädäntöä, joka antaisi jäsenvaltioiden viranomaisille valtuudet ottaa tuote suoraan haltuun, takavarikoida se tai määrätä sen vetäminen pois markkinoilta sen perusteella, että tuote on tehty kokonaan tai osittain pakkotyöllä.
- (16) Kiellon tehokkuuden varmistamiseksi tällaista kieltoa olisi sovellettava tuotteisiin, joissa on käytetty pakkotyötä missä tahansa tuotanto-, valmistus-, korjuu- ja louhintavaiheessa, mukaan lukien tuotteisiin liittyvä valmistus tai käsittely. Kieltoa olisi sovellettava kaikentyyppisiin tuotteisiin, niiden komponentit mukaan lukien, alasta ja alkuperästä riippumatta ja siitä riippumatta, ovatko ne kotimaisia vai maahantuotuja tai onko ne saatettu unionin markkinoille tai asetettu saataville unionin markkinoilla tai onko ne viety.
- (17) Kiellolla olisi edistettävä kansainvälisiä pyrkimyksiä pakkotyön poistamiseksi. 'Pakkotyön' määritelmä olisi sen vuoksi yhdenmukaistettava ILO:n yleissopimuksessa nro 29 vahvistetun määritelmän kanssa. 'Valtion viranomaisten määräämän pakkotyön' määritelmä olisi yhdenmukaistettava ILO:n yleissopimuksen nro 105 kanssa, jossa kielletään erityisesti pakkotyön käyttö rangaistuksena poliittisten näkemysten ilmaisemisesta, taloudellisen kehityksen edistämiseksi, työvoimakurin välineenä, lakkoon osallistumisen rangaistuksena taikka rotuun, uskontoon tai muuhun seikkaan perustuvana syrjintäkeinona.³¹
- (18) Mikroyrityksillä sekä pienillä ja keskisuurilla yrityksillä, jäljempänä 'pk-yritykset', voi olla rajalliset resurssit ja valmiudet varmistaa, että niiden unionin markkinoille saattamissa tai unionin markkinoilla saataville asettamissa tuotteissa ei ole käytetty pakkotyötä. Komission olisi sen vuoksi annettava pakkotyöhön liittyvää

²⁹ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle, annettu 23 päivänä maaliskuuta 2022, ihmisarvoisesta työstä kaikkialla maailmassa globaalia oikeudenmukaista siirtymää ja kestäväää elpymistä varten (COM(2022) 66 final).

³⁰ Ks. seuraavat päätöslauselmat: [Päätöslauselmaesitys uudesta kaupan välineestä pakkotyöllä tehtyjen tuotteiden kieltämiseksi](#), päätöslauselma 17. joulukuuta 2020 uiguurien tilanteesta ja pakkotyöstä Xinjiangin uiguurien autonomisella alueella, päätöslauselma 16. joulukuuta 2021 pakkotyöstä Linglongin tehtaalla ja ympäristömielenosoituksista Serbiassa

³¹ [What is forced labour, modern slavery and human trafficking \(Forced labour, modern slavery and human trafficking\)](#) ja ILO:n yleissopimukset nro 29 ja 105, joihin asiakirjassa viitataan.

huolellisuusvelvoitetta koskevat ohjeet, joissa olisi otettava huomioon myös talouden toimijoiden koko ja taloudelliset resurssit. Lisäksi komission olisi annettava ohjeita pakkotyön riski-indikaattoreista ja julkisesti saatavilla olevista tiedoista, jotta pk-yritysten ja muiden talouden toimijoiden olisi helpompi noudattaa kiellon vaatimuksia.

- (19) Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi seurattava markkinoita, jotta ne voivat tunnistaa kiellon rikkomiset. Näitä toimivaltaisia viranomaisia nimittäessään jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kyseisillä viranomaisilla on riittävät resurssit ja että niiden henkilöstöllä on tarvittava pätevyys ja tiedot erityisesti ihmisoikeuksien, arvoketjun hallinnan ja huolellisuusvelvoitteeseen liittyvien prosessien osalta. Toimivaltaisten viranomaisten olisi koordinoitava toimintaa tiiviisti kansallisten työsuojelutarkastajien ja oikeus- ja lainvalvontaviranomaisten kanssa, mukaan lukien ihmiskaupan torjumisesta vastaavat viranomaiset, jottei vaaranneta näiden viranomaisten tekemiä tutkimuksia.
- (20) Kiellon tehostamiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi annettava talouden toimijoille kohtuullinen aika pakkotyön riskin tunnistamiseen, lieventämiseen, ehkäisemiseen ja poistamiseen.
- (21) Tunnistaessaan kiellon mahdollisia rikkomisia toimivaltaisten viranomaisten olisi noudatettava riskiperusteista lähestymistapaa ja arvioitava kaikki käytettävissään olevat tiedot. Toimivaltaisten viranomaisten olisi aloitettava tutkimus, jos ne toteavat kaikista käytettävissä olevista tiedoista tekemänsä arvioinnin perusteella, että on olemassa perusteltu huoli kiellon rikkomisesta.
- (22) Ennen tutkimuksen aloittamista toimivaltaisten viranomaisten olisi pyydettävä arvioitavana olevilta talouden toimijoilta tietoja toimista, jotka on toteutettu pakkotyön riskien lieventämiseksi, ehkäisemiseksi tai poistamiseksi arvioitavana olevien tuotteiden osalta niiden toiminnassa ja arvoketjuissa. Tällaisen pakkotyöhön liittyvän huolellisuusvelvoitteen noudattamisen pitäisi vähentää talouden toimijan riskiä siitä, että sen toiminnassa ja arvoketjuissa esiintyy pakkotyötä. Asianmukainen huolellisuusvelvoitteen noudattaminen tarkoittaa sitä, että pakkotyöhön liittyvät ongelmat arvoketjussa on yksilöity ja niihin on puututtu asiaa koskevan unionin lainsäädännön ja kansainvälisten normien mukaisesti. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että kiellon rikkomisesta ei ole perusteltua huolta muun muassa siksi, että pakkotyöhön liittyvää sovellettavaa lainsäädäntöä, ohjeita, suosituksia tai muita asianmukaisia huolellisuusvelvoitteita sovelletaan siten, että pakkotyön riskiä lievennetään, ehkäistään ja poistetaan, tutkimusta ei pitäisi aloittaa.
- (23) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen ja muun asiaankuuluvan lainsäädännön nojalla nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten yhteistyö ja niiden toimien ja päätösten johdonmukaisuus, tämän asetuksen nojalla nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten olisi pyydettävä tarvittaessa muilta asiaankuuluvilta viranomaisilta tietoja siitä, sovelletaanko arvioinnin kohteena oleviin talouden toimijoihin pakkotyöhön liittyvää huolellisuusvelvoitetta ja noudattavatko ne sitä sovellettavan pakkotyöhön liittyviä huolellisuus- ja avoimuusvaatimuksia koskevan unionin lainsäädännön tai jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaisesti.
- (24) Tutkimuksen alustavan vaiheen aikana toimivaltaisten viranomaisten olisi keskityttävä niihin arvoketjun vaiheisiin osallistuviin talouden toimijoihin, joissa tutkittaviin tuotteisiin liittyy suurempi pakkotyön riski, ottaen huomioon myös talouden toimijoiden koko ja taloudelliset resurssit, asianomaisten tuotteiden määrä ja epäillyn pakkotyön laajuus.

- (25) Pyytäessään tietoja tutkimuksen aikana toimivaltaisten viranomaisten olisi asetettava mahdollisuuksien mukaan – ottaen huomioon tutkimuksen tehokas suorittaminen – etusijalle tutkimuksen kohteena olevat talouden toimijat, jotka osallistuvat arvoketjun niihin vaiheisiin, jotka ovat mahdollisimman lähellä vaihetta, jossa pakkotyön riski todennäköisesti esiintyy, ja otettava huomioon talouden toimijoiden koko ja taloudelliset resurssit, asianomaisten tuotteiden määrä sekä epäillyn pakkotyön laajuus.
- (26) Toimivaltaisten viranomaisten tehtävänä on vahvistaa, että pakkotyötä on käytetty jossakin tuotteen tuotanto-, valmistus-, korjuu- tai louhintavaiheessa, mukaan lukien tuotteeseen liittyvä valmistus tai käsittely, kaikkien tutkimuksen aikana, myös sen alustavassa vaiheessa, kerättyjen tietojen ja näytön perusteella. Jotta varmistetaan talouden toimijoiden oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, niillä olisi oltava mahdollisuus antaa puolustukseensa liittyviä tietoja toimivaltaisille viranomaisille koko tutkimuksen ajan.
- (27) Toimivaltaisten viranomaisten, jotka toteavat, että talouden toimijat ovat rikkoneet kieltoa, olisi viipymättä kiellettävä tällaisten tuotteiden saattaminen unionin markkinoille ja asettaminen saataville unionin markkinoilla sekä niiden vienti unionista ja vaadittava tutkimuksen kohteena olevia talouden toimijoita poistamaan jo saataville asetetut tällaiset tuotteet unionin markkinoilta ja tuhoamaan, tekemään käyttökelvottomiksi tai muutoin hävittämään ne unionin oikeuden kanssa johdonmukaisen kansallisen lainsäädännön mukaisesti, mukaan lukien jätehuoltoa koskeva unionin lainsäädäntö.
- (28) Toimivaltaisten viranomaisten olisi ilmoitettava kyseisessä päätöksessä tutkimuksen tulokset ja niiden perustana olevat tiedot sekä asetettava kohtuullinen määräaika, jonka kuluessa talouden toimijoiden olisi noudatettava päätöstä, sekä ilmoitettava tiedot, joiden avulla voidaan tunnistaa tuote, johon päätöstä sovelletaan. Komissiolle olisi siirrettävä valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan täsmentää, mitä tietoja tällaisiin päätöksiin on sisällytettävä.
- (29) Asettaessaan kohtuullista määräaikaan päätöksen noudattamiselle toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon asianomaisten talouden toimijoiden koko ja taloudelliset resurssit.
- (30) Jos talouden toimijat eivät noudata toimivaltaisten viranomaisten päätöstä vahvistetun määräajan kuluessa, toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että asianomaisten tuotteiden saattaminen unionin markkinoille, niiden asettaminen saataville unionin markkinoilla tai vienti unionin markkinoilta kielletään tai ne poistetaan unionin markkinoilta ja että kaikki asianomaisten talouden toimijoiden hallussa edelleen olevat tuotteet tuhotaan, tehdään käyttökelvottomiksi tai muutoin hävitetään unionin oikeuden kanssa johdonmukaisen kansallisen lainsäädännön mukaisesti, mukaan lukien jätehuoltoa koskeva unionin lainsäädäntö, talouden toimijoiden kustannuksella.
- (31) Talouden toimijoiden olisi voitava pyytää toimivaltaisia viranomaisia tarkastelemaan päätöksiä uudelleen, kun talouden toimijat ovat toimittaneet uusia tietoja, jotka osoittavat, ettei voida päätellä, että kyseiset tuotteet on valmistettu pakkotyöllä. Toimivaltaisten viranomaisten olisi peruutettava päätöksensä, jos ne toteavat näiden uusien tietojen perusteella, ettei voida osoittaa, että tuotteet on valmistettu pakkotyöllä.

- (32) Kaikkien luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden taikka yhteenliittymien, jotka eivät ole oikeushenkilöitä, olisi voitava toimittaa tietoja toimivaltaisille viranomaisille, jos ne katsovat, että pakkotyöllä valmistettuja tuotteita on saatettu unionin markkinoille ja asetettu saataville unionin markkinoilla, ja niille olisi ilmoitettava toimitettuja tietoja koskevan arvioinnin tuloksesta.
- (33) Komission olisi annettava ohjeita, jotta talouden toimijoiden ja toimivaltaisten viranomaisten olisi helpompi panna kielto täytäntöön. Tällaisiin ohjeisiin olisi sisällyttävä neuvoja pakkotyöhön liittyvästä huolellisuusvelvoitteesta ja toimivaltaisille viranomaisille suunnattuja täydentäviä tietoja, jotta ne voivat panna kiellon täytäntöön. Pakkotyöhön liittyvää huolellisuusvelvoitetta koskevien ohjeiden olisi perustuttava komission ja Euroopan ulkosuhdehallinnon heinäkuussa 2021 julkaisemiin ohjeisiin, jotka koskevat due diligence -prosessia pakkotyön riskien ehkäisemiseksi EU:n yritysten toiminnassa ja toimitusketjuissa. Ohjeiden olisi oltava johdonmukaisia muiden asiaa koskevien komission ohjeiden ja kansainvälisten järjestöjen ohjeiden kanssa. Riski-indikaattoreiden määrittämisessä olisi otettava huomioon kansainvälisten järjestöjen, erityisesti ILO:n, raportit sekä muut riippumattomat ja todennettavissa olevat tietolähteet.
- (34) Toimivaltaisten viranomaisten päätöksistä, joissa todetaan kiellon rikkominen, olisi ilmoitettava tulliviranomaisille, joiden olisi sen jälkeen pyrittävä yksilöimään kyseinen tuote niiden tuotteiden joukosta, jotka on ilmoitettu luovutettaviksi vapaaseen liikkeeseen tai vietäviksi. Toimivaltaisten viranomaisten olisi oltava vastuussa kiellon yleisestä täytäntöönpanosta sisämarkkinoiden osalta sekä unionin markkinoille tulevien tai niiltä poistuvien tuotteiden osalta. Koska pakkotyö on osa valmistusprosessia eikä siitä jää mitään jälkiä tuotteeseen ja koska asetus (EU) 2019/1020 kattaa ainoastaan valmistetut tuotteet ja sen soveltamisala rajoittuu luovutukseen vapaaseen liikkeeseen, tulliviranomaiset eivät voisi toimia itsenäisesti asetuksen (EU) 2019/1020 nojalla soveltaakseen kieltoa ja pannakseen sen täytäntöön. Se, miten tarkastukset järjestetään kussakin jäsenvaltiossa, ei saisi rajoittaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013³² ja sen tulliviranomaisten tarkastus- ja valvontavaltuuksia koskevien yleisten säännösten soveltamista.
- (35) Talouden toimijoiden tulliviranomaisille nykyisin toimittamat tiedot sisältävät ainoastaan yleisiä tietoja tuotteista, mutta niissä ei ole tietoa valmistajasta tai tuottajasta ja tavarantoimittajista eikä tarkempia tietoja tuotteista. Jotta tulliviranomaiset voisivat yksilöidä unionin markkinoille tulevat tai niiltä poistuvat tuotteet, jotka saattavat olla asetuksen vastaisia ja jotka olisi sen vuoksi pysäytettävä EU:n ulkorajoilla, talouden toimijoiden olisi toimitettava tulliviranomaisille tiedot, joiden avulla toimivaltaisten viranomaisten päätös voidaan sovittaa yhteen asianomaisen tuotteen kanssa. Näihin tietoihin olisi sisällyttävä tiedot valmistajasta tai tuottajasta ja tavarantoimittajista sekä mahdolliset muut tiedot itse tuotteesta. Tätä varten komissiolle olisi siirrettävä valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa yksilöidään tuotteet, joista tällaisia tietoja olisi toimitettava käyttämällä muun muassa tämän asetuksen nojalla perustettua tietokantaa sekä asetuksen (EU) 2019/1020 34 artiklassa säädettyyn tieto- ja viestintäjärjestelmään, jäljempänä 'ICSMS', kirjattuja toimivaltaisten viranomaisten tietoja ja päätöksiä. Lisäksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan täsmentää, mitä tietoja talouden toimijoiden on toimitettava tullille. Näihin tietoihin olisi sisällyttävä

³² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 952/2013, annettu 9 päivänä lokakuuta 2013, unionin tullikoodeksista (uudelleenlaadittu) (EUVL L 269, 10.10.2013, s. 1).

tuotteen kuvaus, nimi tai tuotemerkki, unionin lainsäädännön mukaiset tuotteen tunnistamista koskevat erityisvaatimukset (kuten tuotteeseen kiinnitetty tai tuotteen pakkauksessa tai sen mukana seuraavassa asiakirjassa annettu tyyppi-, viite-, malli-, erä- tai sarjanumero tai digitaalisen tuotepassin yksilöllinen tunniste) sekä yksityiskohtaiset tiedot valmistajasta tai tuottajasta ja tavarantoimittajista, mukaan lukien kunkin nimi, toiminimi tai rekisteröity tavaramerkki, niiden yhteystiedot, niiden yksilöllinen tunnistenumero maassa, johon ne ovat sijoittautuneet, sekä niille annettu talouden toimijoiden rekisteröinti- ja tunnistenumero (EORI-numero), jos sellainen on. Unionin tullikoodeksin tarkistuksessa harkitaan, että tullilainsäädäntöön sisällytettäisiin tiedot, jotka talouden toimijoiden on asetettava tullin saataville tämän asetuksen täytäntöönpanoa varten ja joiden tarkoituksena on yleisemmin lisätä toimitusketjun avoimuutta.

- (36) Tulliviranomaisten, jotka yksilöivät tuotteen, joka saattaa kuulua kiellon rikkomista koskevan toimivaltaisten viranomaisten ilmoittaman päätöksen piiriin, olisi keskeytettävä kyseisen tuotteen luovutus ja ilmoitettava siitä välittömästi toimivaltaisille viranomaisille. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä kohtuullisen ajan kuluessa ratkaisu tulliviranomaisten niille ilmoittamasta tapauksesta joko vahvistamalla tai kieltämällä kyseisen tuotteen kuulumisen päätöksen piiriin. Toimivaltaisille viranomaisille olisi tarvittaessa annettava lupa vaatia, että tuotteen luovutuksen keskeyttämistä jatketaan. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät tee ratkaisua asetetussa määräajassa, tulliviranomaisten olisi luovutettava tuotteet, jos kaikki muut sovellettavat vaatimukset ja muodollisuudet täyttyvät. Luovutusta vapaaseen liikkeeseen tai vientiin ei olisi yleensä katsottava osoitukseksi siitä, että tuote on unionin oikeuden mukainen, sillä tällaiseen luovutukseen ei välttämättä sisälly täydellistä vaatimustenmukaisuuden valvontaa.
- (37) Jos toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että tuote vastaa päätöstä, jossa todetaan kiellon rikkominen, niiden olisi ilmoitettava asiasta välittömästi tulliviranomaisille, joiden olisi kiellettävä tuotteen vapaaseen liikkeeseen luovuttaminen tai vienti. Tuote olisi tuhottava, tehtävä käyttökelvottomaksi tai muutoin hävitettävä unionin oikeuden kanssa johdonmukaisen kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jätehuoltoa koskeva unionin lainsäädäntö mukaan lukien, mikä sulkee pois jälleenviennin mahdollisuuden, jos kyseessä ovat muut kuin unionitavarat.
- (38) Tulliviranomaisten olisi tapauksen mukaan määritettävä asetuksen (EU) N:o 952/2013 nojalla edellytykset, joita sovelletaan tuotteisiin niiden vapaaseen liikkeeseen luovutuksen tai viennin keskeyttämisen aikana, mukaan lukien niiden varastointi tai tuhoaminen ja hävittäminen, jos vapaaseen liikkeeseen luovutuksesta on tehty kielteinen päätös. Jos unionin markkinoille saapuvat tuotteet edellyttävät jatkojalostusta, ne on asetettava asianmukaiseen tullimenettelyyn, joka mahdollistaa tällaisen jalostuksen asetuksen (EU) N:o 952/2013 220, 254, 256, 257 ja 258 artiklan mukaisesti.
- (39) Kiellon yhdenmukainen täytäntöönpano unionin markkinoille tulevien tai niiltä poistuvien tuotteiden osalta voidaan saavuttaa ainoastaan toimivaltaisten viranomaisten, tulliviranomaisten ja komission välisen järjestelmällisen tietojenvaihdon ja yhteistyön avulla.
- (40) Toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä ICSMS-järjestelmää kiellon täytäntöönpanoon liittyviä kysymyksiä koskevien tietojen keräämiseksi, käsittelemiseksi ja tallentamiseksi jäsennellyssä muodossa. Komissiolla,

toimivaltaisilla viranomaisilla ja tulliviranomaisilla olisi oltava pääsy kyseiseen järjestelmään, jotta ne voivat hoitaa tämän asetuksen mukaiset tehtävänsä.

- (41) Unionin markkinoille tulevien tai niiltä poistuvien tuotteiden valvontaprosessin optimoimiseksi ja keventämiseksi on tarpeen sallia automaattinen tiedonsiirto ICSMS-järjestelmän ja tullijärjestelmien välillä. Olisi erotettava toisistaan kolme erilaista tiedonsiirtoa niistä kunkin käyttötarkoituksen perusteella. Ensinnäkin päätöksistä, joissa todetaan kiellon rikkominen, olisi ilmoitettava ICSMS-järjestelmästä komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/2447³³ 36 artiklassa tarkoitettuun sähköiseen tullialan riskienhallintajärjestelmään (CRMS), jotta tulliviranomaiset voivat käyttää niitä sellaisten tuotteiden tunnistamiseksi, jotka saattavat vastata tällaista päätöstä, sanotun kuitenkin rajoittamatta tullin riskinhallintaympäristön mahdollista tulevaa kehitystä. Näissä ensin mainituissa tiedonsiirroissa olisi käytettävä käytettävissä olevia tullin toimintaympäristön rajapintoja. Toiseksi, jos tulliviranomaiset yksilöivät tällaisen tuotteen, tarvitaan tapausten hallintaa, jotta voidaan siirtää tiedot muun muassa keskeytystä koskevasta ilmoituksesta, toimivaltaisten viranomaisten ratkaisusta ja tullin toteuttamien toimien tuloksista. EU:n tullialan yhdenmetyt palveluympäristön olisi tuettava näitä toiseksi mainittuja tiedonsiirtoja ICSMS-järjestelmän ja kansallisten tullijärjestelmien välillä. Kolmanneksi tullijärjestelmät sisältävät unionin markkinoille tulevia ja niiltä poistuvia tuotteita koskevia tietoja, jotka olisivat toimivaltaisten viranomaisten tehtävien hoitamisen kannalta merkityksellisiä mutta jotka eivät ole niiden saatavilla. Sen vuoksi asiaankuuluvat tiedot olisi poimittava tullijärjestelmistä ja siirrettävä ICSMS-järjestelmään. Näiden liitântöjen olisi oltava pitkälle automatisoituja ja helppokäyttöisiä, jotta voidaan rajoittaa tulliviranomaisille aiheutuvaa lisärasitetta. Komissiolle olisi siirrettävä valta antaa yhteistyössä tulliviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten kanssa täytäntöönpanosäädöksiä, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan määrittää menettelysäännöt, käytännön järjestelyt ja ICSMS-järjestelmän ja tullijärjestelmien välillä siirrettävät tietoelementit sekä muut lisävaatimukset.
- (42) Tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi tunnustettava ja pantava täytäntöön yhden jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tekemät päätökset, jotka koskevat tuotteita, joilla on samat tunnistetiedot samasta toimitusketjusta, jonka osalta on todettu pakkotyötä.
- (43) Jos tämän kiellon soveltamiseksi on tarpeen käsitellä henkilötietoja, tällainen käsittely olisi tehtävä henkilötietojen suojaa koskevan unionin oikeuden mukaisesti. Kaikkein tämän kiellon nojalla suoritettavaan henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679³⁴ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/1725³⁵.

³³ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/2447, annettu 24 päivänä marraskuuta 2015, unionin tullikodeksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 tiettyjen säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EUVL L 343, 29.12.2015, s. 558).

³⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

³⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (44) Kiellon tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi on tarpeen perustaa verkosto, jolla pyritään jäsenneeltyyn koordinointiin ja yhteistyöhön jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja tarvittaessa tulliviranomaisten asiantuntijoiden ja komission välillä. Verkoston avulla olisi myös pyrittävä virtaviivaistamaan unionin toimivaltaisten viranomaisten käytäntöjä, joilla helpotetaan jäsenvaltioiden yhteisten täytäntöönpanotoimien, myös yhteisten tutkintatoimien, toteuttamista. Tämän hallinnollisen tuen rakenteen avulla olisi pystyttävä yhdistämään resurssit ja pitämään yllä jäsenvaltioiden ja komission välistä viestintä- ja tietojärjestelmää ja siten vahvistamaan kiellon täytäntöönpanoa.
- (45) Koska pakkotyö on maailmanlaajuinen ongelma ja globaalit arvoketjut ovat kytköksissä toisiinsa, on tarpeen edistää pakkotyön vastaista kansainvälistä yhteistyötä, jolla myös tehostettaisiin kiellon soveltamista ja täytäntöönpanoa. Komission olisi tehtävä asianmukaisesti yhteistyötä ja vaihdettava tietoja kolmansien maiden viranomaisten ja kansainvälisten järjestöjen kanssa kiellon täytäntöönpanon tehostamiseksi. EU:n ulkopuolisten maiden viranomaisten kanssa tehtävän kansainvälisen yhteistyön olisi tapahduttava jäsenneelysti osana olemassa olevia vuoropuhelurakenteita, jollaisia ovat esimerkiksi ihmisoikeusvuoropuhelut kolmansien maiden kanssa, tai tarvittaessa erityisiä, tapauskohtaisesti luotavia rakenteita.
- (46) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011³⁶ mukaisesti.
- (47) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 290 artiklan mukaisesti tämän asetuksen tiettyjen, muiden kuin sen keskeisten osien täydentämiseksi tai muuttamiseksi. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että Euroopan parlamentti ja neuvosto saavat tarvittavat asiakirjat samanaikaisesti, ajoissa ja asianmukaisesti.
- (48) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä sen varmistamiseksi, että tulliviranomaisille annetaan kaikki tarvittavat tiedot tuotteesta, jotta ne voivat toimia tehokkaasti, mukaan lukien asianomaisen tuotteen tunnistetiedot, tiedot valmistajasta tai tuottajasta ja tavarantoimittajista unionin markkinoille tulevien tai niiltä poistuvien tuotteiden osalta. Tulliviranomaisten on kyettävä saamaan nopeasti tietoja tietyistä tuotteista, jotka on yksilöity toimivaltaisten viranomaisten päätöksissä, jotta ne voivat toteuttaa toimia tehokkaasti ja nopeasti. Tällaisissa tapauksissa olisi annettava delegoituja säädöksiä kiireellisellä menettelyllä.
- (49) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli kieltoa, vaan se voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa

³⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

- (50) Tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden ripeän soveltamisen varmistamiseksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I luku

Yleiset säännökset

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt, joilla kielletään talouden toimijoita saattamasta unionin markkinoille ja asettamasta saataville unionin markkinoilla tai viemästä unionista pakkotyöllä valmistettuja tuotteita.
2. Tätä asetusta ei sovelleta sellaisten tuotteiden markkinoilta poistamiseen, jotka ovat saavuttaneet loppukäyttäjät unionin markkinoilla.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- (a) 'pakkotyöllä' pakkotyötä tai pakollista työtä, sellaisena kuin se on määriteltynä pakollista työtä koskevan Kansainvälisen työjärjestön vuoden 1930 yleissopimuksen (nro 29) 2 artiklassa, mukaan lukien lasten pakkotyö;
- (b) 'valtion viranomaisten määräämällä pakkotyöllä' pakkotyön käyttöä, sellaisena kuin se on kuvattu pakkotyön poistamista koskevan Kansainvälisen työjärjestön vuoden 1957 yleissopimuksen (nro 105) 1 artiklassa;
- (c) 'pakkotyöhön liittyvällä huolellisuusvelvoitteella' talouden toimijan pyrkimyksiä panna täytäntöön pakollisia vaatimuksia, vapaaehtoisia ohjeita, suosituksia tai käytäntöjä pakkotyön käytön tunnistamiseksi, ehkäisemiseksi, vähentämiseksi tai lopettamiseksi sellaisten tuotteiden osalta, jotka on tarkoitus asettaa saataville unionin markkinoilla tai jotka on tarkoitus viedä;
- (d) 'asettamisella saataville markkinoilla' tuotteen toimittamista unionin markkinoille liiketoiminnan yhteydessä jakelua, kulutusta tai käyttöä varten joko maksua vastaan tai maksutta, tai jos tuote tarjotaan myytäväksi verkossa tai muulla etämyynnillä, asettamisen saataville markkinoilla katsotaan tapahtuvan, kun myyntitarjous on suunnattu käyttäjille unionissa;
- (e) 'markkinoille saattamisella' tuotteen asettamista ensimmäistä kertaa saataville unionin markkinoilla;
- (f) 'tuotteella' mitä tahansa tuotetta, joka voidaan arvottaa rahassa ja joka voi sellaisenaan olla liiketoimien kohteena riippumatta siitä, onko se louhittu, korjattu,

tuotettu tai valmistettu, mukaan lukien tuotteeseen liittyvä valmistus tai käsittely missä tahansa sen toimitusketjun vaiheessa;

- (g) 'pakkotyöllä valmistetulla tuotteella' tuotetta, jossa pakkotyötä on käytetty kokonaan tai osittain missä tahansa sen louhinta-, korjuu-, tuotanto- tai valmistusvaiheessa, mukaan lukien tuotteeseen liittyvä valmistus tai käsittely missä tahansa sen toimitusketjun vaiheessa;
- (h) 'talouden toimijalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä tai henkilöiden yhteenliittymää, joka saattaa tuotteita unionin markkinoille tai asettaa ne saataville unionin markkinoilla tai vie tuotteita;
- (i) 'valmistajalla' tuotteen valmistajaa kyseiseen tuotteeseen sovellettavan unionin lainsäädännön mukaisesti;
- (j) 'tuottajalla' Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 38 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen maataloustuotteiden tuottajaa tai raaka-aineiden tuottajaa;
- (k) 'tavarantoimittajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä tai toimitusketjuun kuuluvien henkilöiden yhteenliittymää, joka louhii, korjaa, tuottaa tai valmistaa tuotteen kokonaan tai osittain taikka osallistuu tuotteeseen liittyvään valmistukseen tai käsittelyyn missä tahansa sen toimitusketjun vaiheessa joko valmistajana tai muissa olosuhteissa;
- (l) 'maahantuoajalla' unioniin sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä tai henkilöiden yhteenliittymää, joka saattaa kolmannesta maasta tuotavan tuotteen unionin markkinoille;
- (m) 'viejällä' komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/2446³⁷ 1 artiklan 19 alakohdassa määriteltyä viejää;
- (n) 'perustellulla huolella' toimivaltaisten viranomaisten objektiivisiin ja todennettavissa oleviin tietoihin perustuvaa perusteltua syytä epäillä, että tuotteet on todennäköisesti valmistettu pakkotyöllä;
- (o) 'tulliviranomaisilla' asetuksen (EU) N:o 952/2013 5 artiklan 1 alakohdassa määriteltyjä tulliviranomaisia;
- (p) 'unionin markkinoille tulevilla tuotteilla' kolmansista maista peräisin olevia tuotteita, jotka on tarkoitettu saattaa unionin markkinoille tai jotka on tarkoitettu yksityiseen käyttöön tai kulutukseen unionin tullialueella ja jotka asetetaan tullausmenettelyyn "luovutus vapaaseen liikkeeseen";
- (q) 'unionin markkinoilta poistuvilla tuotteilla' tuotteita, jotka asetetaan tullausmenettelyyn "vientinä";
- (r) 'luovutuksella vapaaseen liikkeeseen' asetuksen (EU) N:o 952/2013 201 artiklassa vahvistettua menettelyä;
- (s) 'viennillä' asetuksen (EU) N:o 952/2013 269 artiklassa vahvistettua menettelyä;

³⁷ Komission delegoitu asetus (EU) 2015/2446, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 täydentämisestä tiettyjä unionin tullikoodeksin säännöksiä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen osalta (EUVL L 343, 29.12.2015, s. 1).

- (t) 'EU:n tullialan yhdenmetyt palveluympäristön todistustenvaihtojärjestelmällä' (eli EU CSW-CERTEXillä) [Euroopan unionin tullialan yhdenmetyt palveluympäristön perustamisesta ja asetuksen (EU) N:o 952/2013 muuttamisesta annetun asetuksen (EU) XX/20XX (COM(2020) 673 final)] 4 artiklalla perustettua järjestelmää;
- (u) 'kansallisilla tullialan yhdenmetyillä palveluympäristöillä' [Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) XX/20XX^{38]} 2 artiklan 9 alakohdassa määriteltyjä kansallisia tullialan yhdenmetyjä palveluympäristöjä.

3 artikla

Pakkotyöllä valmistettujen tuotteiden kieltäminen

Talouden toimijat eivät saa saattaa unionin markkinoille tai asettaa saataville unionin markkinoilla eivätkä viedä tuotteita, jotka on valmistettu pakkotyöllä.

II luku

Toimivaltaisten viranomaisten tutkimukset ja päätökset

4 artikla

Tutkimusten alustava vaihe

1. Toimivaltaisten viranomaisten on noudatettava riskiperusteista lähestymistapaa arvioidessaan, kuinka todennäköistä on, että talouden toimijat ovat rikkoneet 3 artiklaa. Arvioinnin on perustuttava kaikkiin niiden saatavilla oleviin merkityksellisiin tietoihin, mukaan lukien seuraavat tiedot:
 - (a) luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden tai minkä tahansa yhteenliittymän, joka ei ole oikeushenkilö, 10 artiklan mukaisesti toimittamat tiedot;
 - (b) riski-indikaattorit ja muut 23 artiklan b ja c alakohdan mukaiset tiedot;
 - (c) 11 artiklassa tarkoitettu tietokanta;
 - (d) tiedot ja päätökset, jotka on kirjattu 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tietojen ja viestintäjärjestelmään, mukaan lukien mahdolliset aiemmat tapaukset, joissa talouden toimija on noudattanut tai jättänyt noudattamatta 3 artiklaa;
 - (e) toimivaltaisen viranomaisen muilta asiaankuuluvilta viranomaisilta tarvittaessa pyytämät tiedot siitä, sovelletaanko arvioinnin kohteena oleviin talouden toimijoihin pakkotyöhön liittyvää huolellisuusvelvoitetta ja noudattavatko ne sitä sovellettavan pakkotyöhön liittyviä huolellisuus- ja avoimuusvaatimuksia koskevan unionin lainsäädännön tai jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaisesti.
2. Arvioidessaan sen todennäköisyyttä, rikkovatko talouden toimijat 3 artiklaa, toimivaltaisten viranomaisten olisi asetettava etusijalle talouden toimijat, jotka osallistuvat arvoketjun niihin vaiheisiin, jotka ovat mahdollisimman lähellä vaihetta, jossa pakkotyön riski todennäköisesti esiintyy, ja otettava huomioon talouden

³⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 20XX/XX, annettu ... (EUVL ...).

toimijoiden koko ja taloudelliset resurssit, asianomaisten tuotteiden määrä sekä epäillyn pakkotyön laajuus.

3. Ennen tutkimuksen aloittamista 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimivaltaisen viranomaisen on pyydettävä arvioitavana olevilta talouden toimijoilta tietoja toimista, jotka on toteutettu pakkotyön riskien tunnistamiseksi, ehkäisemiseksi, lieventämiseksi tai poistamiseksi arvioitavana olevien tuotteiden osalta niiden toiminnassa ja arvoketjuissa, mukaan lukien jonkin seuraavan perusteella:
 - (a) sovellettava unionin lainsäädäntö tai jäsenvaltioiden lainsäädäntö, jossa vahvistetaan pakkotyöhön liittyvät huolellisuus- ja avoimuusvaatimukset;
 - (b) komission 23 artiklan a alakohdan mukaisesti antamat ohjeet;
 - (c) YK:n, ILO:n, OECD:n tai muiden asiaankuuluvien kansainvälisten järjestöjen huolellisuusvelvoitetta koskevat ohjeet tai suositukset;
 - (d) muu pakkotyöhön liittyvä huolellisuusvelvoite.
4. Talouden toimijoiden on vastattava 3 kohdassa tarkoitettuun toimivaltaisen viranomaisen pyyntöön 15 työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Talouden toimijat voivat toimittaa toimivaltaisille viranomaisille muita tietoja, joita ne pitävät hyödyllisinä tämän artiklan soveltamiseksi.
5. Toimivaltaisten viranomaisten on 30 työpäivän kuluessa talouden toimijoiden 4 kohdan mukaisesti toimittamien tietojen vastaanottamisesta päätettävä tutkimuksensa alustava vaihe, jossa selvitetään, onko olemassa perusteltu huoli 3 artiklan rikkomisesta 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin ja talouden toimijoiden 4 kohdan mukaisesti toimittamien tietojen perusteella.
6. Toimivaltaisen viranomaisen on otettava asianmukaisesti huomioon, jos talouden toimija osoittaa, että se noudattaa huolellisuusvelvoitetta toimitusketjuunsa kohdistuvien yksilöityjen pakkotyövaikutusten perusteella sekä hyväksyy ja toteuttaa soveltuvia ja tehokkaita toimenpiteitä lopettaakseen pakkotyön lyhyen ajan kuluessa.
7. Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa aloittaa tutkimusta 5 artiklan nojalla ja niiden on ilmoitettava arvioinnin kohteena oleville talouden toimijoille, jos ne katsovat 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin ja talouden toimijoiden 4 kohdan mukaisesti toimittamien tietojen perusteella, että 3 artiklan rikkomisesta ei ole perusteltua huolta esimerkiksi siksi, että sovellettavaa lainsäädäntöä, ohjeita, suosituksia tai muuta 3 kohdassa tarkoitettua pakkotyöhön liittyvää huolellisuusvelvoitetta sovelletaan tavalla, jolla vähennetään ja ehkäistään pakkotyön riskiä ja poistetaan se.

5 artikla

Tutkimukset

1. Toimivaltaisten viranomaisten, jotka 4 artiklan 5 kohdan nojalla toteavat, että on olemassa perusteltu huoli 3 artiklan rikkomisesta, on päätettävä asianomaisia tuotteita ja talouden toimijoita koskevan tutkimuksen aloittamisesta.
2. Toimivaltaisten viranomaisten, jotka aloittavat tutkimuksen 1 kohdan nojalla, on ilmoitettava tutkimuksen kohteena oleville talouden toimijoille kolmen työpäivän kuluessa tällaisen tutkimuksen aloittamista koskevan päätöksen tekopäivästä seuraavat tiedot:
 - (a) tutkimuksen aloittaminen ja sen mahdolliset seuraukset;

- (b) tutkimuksen kohteena olevat tuotteet;
 - (c) tutkimuksen aloittamisen syyt, paitsi jos se vaarantaisi tutkimuksen tuloksen;
 - (d) talouden toimijoiden mahdollisuus toimittaa toimivaltaiselle viranomaiselle muita asiakirjoja tai tietoja sekä päivämäärä, johon mennessä kyseiset tiedot on toimitettava.
3. Tutkimuksen kohteena olevien talouden toimijoiden on toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä toimitettava kyseisille toimivaltaisille viranomaisille kaikki tutkimuksen kannalta merkitykselliset ja tarpeelliset tiedot, mukaan lukien tiedot, joilla voidaan tunnistaa tutkimuksen kohteena olevat tuotteet, kyseisten tuotteiden valmistaja tai tuottaja ja tavarantoimittajat. Pyytäessään tällaisia tietoja toimivaltaisten viranomaisten on mahdollisuuksien mukaan
- (a) asetettava etusijalle sellaiset tutkimuksen kohteena olevat talouden toimijat, jotka osallistuvat arvoketjun niihin vaiheisiin, jotka ovat mahdollisimman lähellä vaihetta, jossa pakkotyön riski todennäköisesti esiintyy, ja
 - (b) otettava huomioon talouden toimijoiden koko ja taloudelliset resurssit, kyseisten tuotteiden määrä sekä epäillyn pakkotyön laajuus.
4. Talouden toimijoiden on toimitettava tiedot 15 työpäivän kuluessa 3 kohdassa tarkoitettusta pyynnöstä tai esitettävä perusteltu pyyntö määrääjän pidentämiseksi.
5. Päättyessään tässä artiklassa tarkoitetuista määrärajoista toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon asianomaisten talouden toimijoiden koko ja taloudelliset resurssit.
6. Toimivaltaiset viranomaiset voivat suorittaa kaikki tarvittavat tarkastukset ja todentamiset, mukaan lukien tutkimukset kolmansissa maissa, edellyttäen, että asianomaiset talouden toimijat antavat suostumuksensa ja että sen jäsenvaltion tai kolmannen maan hallitukselle, jossa tarkastukset on määrä suorittaa, on ilmoitettu virallisesti eikä se vastusta sitä.

6 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten päätökset

1. Toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava kaikki 4 ja 5 artiklan mukaisesti kerätyt tiedot ja todisteet ja todettava niiden perusteella, onko 3 artiklaa rikottu, kohtuullisen ajan kuluessa päivästä, jona ne aloittivat tutkimuksen 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat todeta muiden mahdollisesti käytettävissä olevien tietojen perusteella, että 3 artiklaa on rikottu, jos tietoja ja todisteita ei ole voitu kerätä 5 artiklan 3 tai 6 kohdan mukaisesti.
3. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät voi todeta, että 3 artiklaa on rikottu, niiden on tehtävä päätös tutkimuksen lopettamisesta ja ilmoitettava siitä talouden toimijalle.
4. Jos toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että 3 artiklaa on rikottu, niiden on viipymättä tehtävä päätös, joka sisältää seuraavat:
- (a) kielto saattaa asianomaisia tuotteita unionin markkinoille tai asettaa niitä saataville unionin markkinoilla ja viedä niitä;

- (b) tutkimuksen kohteena oleville talouden toimijoille osoitettu määräys poistaa unionin markkinoilta asianomaiset tuotteet, jotka on jo saatettu markkinoille tai asetettu saataville markkinoilla;
 - (c) tutkimuksen kohteena oleville talouden toimijoille osoitettu määräys hävittää asianomaiset tuotteet unionin oikeuden kanssa johdonmukaisen kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
5. Jos talouden toimija ei ole noudattanut 4 kohdassa tarkoitettua päätöstä, toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava kaikki seuraavat seikat:
- (a) kyseisten tuotteiden saattaminen markkinoille tai niiden asettaminen saataville markkinoilla on kielletty;
 - (b) jo markkinoille saatetut tai markkinoilla saataville asetetut tuotteet poistetaan unionin markkinoilta;
 - (c) talouden toimijan hallussa edelleen olevat tuotteet hävitetään unionin oikeuden kanssa johdonmukaisen kansallisen lainsäädännön mukaisesti talouden toimijan kustannuksella.
6. Jos talouden toimijat esittävät toimivaltaisille viranomaisille näyttöä siitä, että ne ovat noudattaneet 4 kohdassa tarkoitettua päätöstä ja poistaneet pakkotyövoiman käytön toiminnastaan tai toimitusketjustaan kyseisten tuotteiden osalta, toimivaltaisten viranomaisten on peruutettava päätöksensä jatkossa markkinoille saatettavien tai markkinoilla saataville asetettavien tuotteiden osalta ja ilmoitettava asiasta talouden toimijoille.

7 artikla

Päätöksen sisältö

1. Tämän asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun päätöksen on sisällettävä seuraavat tiedot:
- (a) tutkimuksen tulokset ja niiden perustana olevat tiedot;
 - (b) kohtuullinen määräaika, jonka kuluessa talouden toimijoiden on noudatettava määräystä ja jonka on oltava vähintään 30 työpäivää muttei pidempi kuin on tarpeen asianomaisten tuotteiden poistamiseksi markkinoilta. Tällaista määräaika asettaessaan toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon talouden toimijan koko ja taloudelliset resurssit;
 - (c) kaikki asiaankuuluvat tiedot ja erityisesti tiedot, joiden avulla voidaan tunnistaa tuote, johon päätöstä sovelletaan, mukaan lukien tiedot valmistajasta tai tuottajasta ja tavarantoimittajista;
 - (d) asetuksen (EU) N:o 952/2013 5 artiklan 2 kohdassa määritellyt tullilainsäädännössä edellytetyt tiedot, jos ne ovat saatavilla ja sovellettavissa.
2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään päätöksiin sisällytettävät tiedot. Näihin tietoihin on sisällyttävä vähintään tiedot, jotka on asetettava tulliviranomaisten saataville 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 29 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

8 artikla

Päätösten uudelleentarkastelu

1. Toimivaltaisten viranomaisten on annettava talouden toimijoille, joihin 6 artiklan 4 kohdan nojalla tehty päätös vaikuttaa, mahdollisuus pyytää päätöksen uudelleentarkastelua 15 työpäivän kuluessa päätöksen vastaanottamisesta. Pilaantuvien tavaroiden, eläinten ja kasvien osalta määräaika on viisi työpäivää. Uudelleentarkastelua koskevassa pyynnössä on oltava tiedot, jotka osoittavat, että tuotteet saatetaan markkinoille tai asetetaan saataville markkinoilla tai viedään 3 artiklan mukaisesti.
2. Edellä olevan 6 artiklan 4 kohdan nojalla tehdyn päätöksen uudelleentarkastelua koskevan pyynnön on sisällettävä uusia tietoja, joita ei saatettu toimivaltaisen viranomaisen tietoon tutkimuksen aikana. Uudelleentarkastelua koskeva pyyntö lykkää 6 artiklan 4 kohdan nojalla tehdyn päätöksen täytäntöönpanoa, kunnes toimivaltainen viranomainen tekee päätöksen uudelleentarkastelua koskevasta pyynnöstä.
3. Toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä päätös uudelleentarkastelua koskevasta pyynnöstä 15 työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Pilaantuvien tavaroiden, eläinten ja kasvien osalta määräaika on viisi työpäivää.
4. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että talouden toimijan 1 kohdan mukaisesti toimittamat uudet tiedot huomioon ottaen se ei voi todeta, että tuotteet on saatettu markkinoille tai asetettu saataville markkinoilla tai että ne viedään 3 artiklan vastaisesti, sen on peruutettava 6 artiklan 4 kohdan nojalla tekemänsä päätös.
5. Talouden toimijoilla, joihin toimivaltaisen viranomaisen tämän asetuksen nojalla tekemä päätös on vaikuttanut, on oltava mahdollisuus saattaa asia tuomioistuimen käsiteltäväksi päätöksen menettelyllisen ja aineellisen laillisuuden tutkimiseksi.
6. Edellä oleva 5 kohta ei rajoita kansallisen lainsäädännön niiden säännösten noudattamista, jotka edellyttävät kaikkien hallinnollisten muutoksenhakukeinojen käyttöä ennen oikeudelliseen menettelyyn turvautumista.
7. Toimivaltaisten viranomaisten 6 artiklan ja tämän artiklan nojalla tekemät päätökset eivät rajoita jäsenvaltioiden kansallisten tuomioistuinten samojen talouden toimijoiden tai tuotteiden osalta tekemiä oikeudellisia päätöksiä.

9 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten tiedotusvelvoitteet

1. Toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tieto- ja viestintäjärjestelmää käyttäen seuraavista:
 - (a) 4 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu päätös olla aloittamatta tutkimusta alustavan vaiheen jälkeen;
 - (b) 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu päätös tutkimuksen aloittamisesta;
 - (c) 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut päätökset, joilla kielletään tuotteiden saattaminen markkinoille ja asettaminen saataville markkinoilla sekä vienti ja joilla määrätään markkinoille jo saatettujen tai niillä saataville asetettujen tuotteiden poistaminen markkinoilta ja niiden hävittäminen;

- (d) 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu päätös tutkimuksen lopettamisesta;
 - (e) 6 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu päätöksen peruuttaminen;
 - (f) 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu talouden toimijan esittämä uudelleentarkastelupyyntö;
 - (g) 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen uudelleentarkastelun mahdolliset tulokset.
2. Komissio asettaa 1 kohdan c, d, e ja g alakohdassa tarkoitettujen päätösten ja peruutusten saataville asiaa koskevalla verkkosivustolla.

10 artikla

3 artiklan rikkomista koskevien tietojen toimittaminen

1. Luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön tai yhteenliittymän, joka ei ole oikeushenkilö, toimivaltaisille viranomaisille toimittamissa tiedoissa, jotka koskevat 3 artiklan väitettyä rikkomista, on oltava tiedot asianomaisista talouden toimijoista tai tuotteista sekä syyt, joihin väite perustuu.
2. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava mahdollisimman pian 1 kohdassa tarkoitettulle henkilölle tai yhteenliittymälle toimitettuja tietoja koskevan arvioinnin tuloksesta.
3. Tämän asetuksen kaikista rikkomisista ilmoittamiseen ja tällaisista rikkomisista ilmoittavien henkilöiden suojeluun sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä (EU) 2019/1937³⁹.

11 artikla

Tietokanta pakkotyöhön liittyvistä riskialueista tai -tuotteista

1. Komissio pyytää ulkopuolisia asiantuntijoita tarjoamaan ohjeellisen, ei-tyhjentävän, todennettavissa olevan ja säännöllisesti päivitettävän tietokannan pakkotyöhön liittyvistä riskeistä tietyillä maantieteellisillä alueilla tai tiettyjen tuotteiden osalta, mukaan lukien valtion viranomaisten määräämä pakkotyö. Tietokannan on perustuttava 23 artiklan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuihin ohjeisiin ja asiaankuuluviin ulkoisiin tietoihin, jotka ovat peräisin muun muassa kansainvälisiltä järjestöiltä ja kolmansien maiden viranomaisilta.
2. Komissio varmistaa, että ulkopuolinen asiantuntija asettaa tietokannan julkisesti saataville viimeistään 24 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta.
3. Talouden toimijoiden, jotka saattavat unionin markkinoille tai asettavat niillä saataville tai vievät tuotteita, joita ei ole mainittu tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa tietokannassa tai jotka tulevat alueilta, joita ei ole mainittu kyseisessä tietokannassa, on myös noudatettava 3 artiklaa.

12 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

³⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/1937, annettu 23 päivänä lokakuuta 2019, unionin oikeuden rikkomisesta ilmoittavien henkilöiden suojelusta (EUVL L 305, 26.11.2019, s. 17).

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä tässä asetuksessa säädettyjen velvoitteiden täyttämistä vastaava yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen. Jäsenvaltioiden nimetyt toimivaltaiset viranomaiset vastaavat tämän asetuksen tehokkaan ja yhtenäisen täytäntöönpanon varmistamisesta kaikkialla unionissa.
2. Jos jäsenvaltiot ovat nimenneet useamman kuin yhden toimivaltaisen viranomaisen, niiden on selkeästi rajattava kunkin viranomaisen tehtävät ja luotava viestintä- ja koordinoitimekanismit, joiden avulla kyseiset viranomaiset voivat tehdä tiivistä yhteistyötä ja hoitaa tehtävänsä tehokkaasti.
3. Jäsenvaltioiden on viimeistään kolmen kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tieto- ja viestintäjärjestelmän välityksellä seuraavat tiedot:
 - (a) maansa nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten nimet, osoitteet ja yhteystiedot;
 - (b) maansa nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten toimivaltaan kuuluvat alat.Jäsenvaltioiden on päivitettävä säännöllisesti tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut tiedot.
4. Komissio asettaa nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten luettelon julkisesti saataville verkkosivustollaan ja päivittää luetteloa säännöllisesti jäsenvaltioilta saatujen päivitysten perusteella.
5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että nimetyt toimivaltaiset viranomaiset käyttävät valtuuksiaan puolueettomasti, avoimesti ja salassapitovelvollisuutta noudattaen. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaisilla viranomaisilla on tutkimusten suorittamiseen tarvittavat valtuudet ja resurssit, mukaan lukien riittävät talousarvio- ja muut resurssit, ja että ne koordinoivat toimintaansa tiiviisti kansallisten työsuojelutarkastus- sekä oikeus- ja lainvalvontaviranomaisten kanssa, mukaan lukien ihmiskaupan torjunnasta vastaavat viranomaiset.
6. Jäsenvaltioiden on annettava maansa toimivaltaisille viranomaisille valtuudet määrätä seuraamuksia 30 artiklan mukaisesti.

13 artikla

Hallinnollinen yhteistyö ja viestintä toimivaltaisten viranomaisten välillä

1. Komissio varmistaa tehokkaan yhteistyön jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä helpottamalla ja koordinoimalla tämän asetuksen soveltamiseen liittyvien tietojen ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa ja keräämistä.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on osallistuttava aktiivisesti 24 artiklassa tarkoitetun verkoston toimintaan.

14 artikla

Päätösten tunnustaminen

1. Muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tunnustettava ja pantava täytäntöön yhden jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tekemät päätökset, sikäli kuin ne liittyvät tuotteisiin, joilla on samat tunnistetiedot ja jotka tulevat samasta toimitusketjusta, jonka osalta on todettu pakkotyötä.

2. Toimivaltaisen viranomaisen, joka on saanut 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun tieto- ja viestintäjärjestelmän kautta toisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta tietopyynnön talouden toimijan toimittaman näytön todentamiseksi, on toimitettava kyseiset tiedot 15 työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.
3. Jos vähintään kaksi toimivaltaista viranomaista aloittaa samoja tuotteita tai talouden toimijoita koskevia tutkimuksia, johtava viranomainen on se, joka on ensimmäisenä ilmoittanut komissiolle ja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille päätöksestä aloittaa tutkimus 9 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.
4. Ennen 5 artiklan mukaisen tutkimuksen aloittamista toimivaltaisen viranomaisen on tarkistettava 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tieto- ja viestintäjärjestelmästä, onko olemassa 3 kohdassa tarkoitettu johtava viranomainen, joka tutkii samaa tuotetta ja talouden toimijaa.
5. Jos on olemassa 3 kohdassa tarkoitettu johtava viranomainen, toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava hallussaan olevat mahdolliset tiedot ja näyttö johtavalle viranomaiselle tutkimuksen helpottamiseksi, eivätkä ne saa aloittaa erillistä tutkimusta.
6. Johtavan viranomaisen on suoritettava tutkimus ja tehtävä päätös 6 artiklan mukaisesti kaiken käytettävissään olevan näytön arvioinnin perusteella.

III luku

Unionin markkinoille tulevat tai niiltä poistuvat tuotteet

15 artikla

Tarkastukset

1. Unionin markkinoille tuleviin tai niiltä poistuviin tuotteisiin sovelletaan tässä luvussa säädettyjä tarkastuksia ja toimenpiteitä.
2. Tämän luvun soveltaminen ei rajoita muun tuotteiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta tai vientiä koskevan unionin lainsäädännön, erityisesti asetuksen (EU) N:o 952/2013 46, 47, 134 ja 267 artiklan, soveltamista.
3. Jos uudelleentarkastelua koskevaa pyyntöä ei ole esitetty 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa määräajoissa tai jos päätös on lopullinen, kun kyseessä on 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu uudelleentarkastelupyyntö, toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä ilmoitettava jäsenvaltioiden tulliviranomaisille seuraavat:
 - (a) 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettut päätökset, joilla kielletään tuotteiden saattaminen unionin markkinoille tai asettaminen saataville unionin markkinoilla sekä niiden vienti ja joilla määrätään unionin markkinoille jo saatettujen tai niillä saataville asetettujen tuotteiden poistaminen markkinoilta ja niiden hävittäminen;
 - (b) 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu uudelleentarkastelun jälkeen tehty päätös.
4. Tulliviranomaisten on käytettävä 3 kohdan mukaisesti tiedoksi annettuja päätöksiä tunnistaakseen tuotteet, jotka eivät ehkä ole 3 artiklassa säädetyn kiellon mukaisia. Tätä varten niiden on tehtävä unionin markkinoille tuleville tai niiltä poistuville tuotteille tarkastuksia asetuksen (EU) N:o 952/2013 46 ja 47 artiklan mukaisesti.

5. Toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä ilmoitettava jäsenvaltioiden tulliviranomaisille 6 artiklan 6 kohdassa tarkoitetusta päätöksen peruuttamisesta.

16 artikla

Tulliviranomaisten saataville asetettavat tiedot

1. Siirretään komissiolle valta antaa 27 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta yksilöimällä tuotteet tai tuoteryhmät, joista on toimitettava 2 kohdassa tarkoitetut tiedot tulliviranomaisille muun muassa 11 artiklassa tarkoitetun tietokannan tai 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tieto- ja viestintäjärjestelmään kirjattujen tietojen ja päätösten perusteella.
2. Tulliviranomaisille on toimitettava tuotteen tunnistetiedot, tiedot valmistajasta tai tuottajasta ja tavarantoimittajista siltä osin kuin on kyse unionin markkinoille tulevista tai niiltä poistuvista tuotteista, jotka komissio on yksilöinyt 1 kohdan mukaisesti, paitsi jos tällaisten tietojen antamista edellytetään jo asetuksen (EU) N:o 952/2013 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tullilainsäädännön nojalla.
3. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään 1 kohdan mukaisesti tulliviranomaisten saataville asetettavat tiedot.
4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 29 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
5. Jos tietty tuote on yksilöity 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitetussa päätöksessä, tämän artiklan mukaisesti hyväksyttyihin delegoituihin säädöksiin on sovellettava 28 artiklassa säädettyä menettelyä, jotta tulliviranomaiset voivat toimia välittömästi.

17 artikla

Keskeyttäminen

Jos tulliviranomaiset toteavat, että unionin markkinoille tuleva tai niiltä poistuva tuote saattaa olla 15 artiklan 3 kohdan nojalla saadun päätöksen mukaisesti 3 artiklan vastainen, niiden on keskeytettävä kyseisen tuotteen luovutus vapaaseen liikkeeseen tai sen vienti. Tulliviranomaisten on välittömästi ilmoitettava asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille keskeyttämisestä ja toimitettava niille kaikki asiaankuuluvat tiedot, joiden perusteella ne voivat todeta, kuuluuko tuote 15 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimitetun päätöksen piiriin.

18 artikla

Luovutus vapaaseen liikkeeseen tai vienti

1. Jos tuotteen luovutus vapaaseen liikkeeseen tai sen vienti on keskeytetty 17 artiklan mukaisesti, kyseinen tuote on luovutettava vapaaseen liikkeeseen tai se on vietävä, kun kaikki muut luovutukseen tai vientiin liittyvät vaatimukset ja muodollisuudet on täytetty ja jos toinen seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - (a) jos toimivaltaiset viranomaiset eivät ole neljän työpäivän kuluessa keskeyttämisestä pyytäneet tulliviranomaisia jatkamaan keskeytystä. Pilaantuvien tuotteiden, eläinten ja kasvien osalta määräaika on kaksi työpäivää;

- (b) toimivaltaiset viranomaiset ovat ilmoittaneet tulliviranomaisille hyväksyvänsä vapaaseen liikkeeseen luovutuksen tai viennin tämän asetuksen nojalla.
2. Luovutusta vapaaseen liikkeeseen tai vientiä ei pidetä todisteena unionin lainsäädännön eikä etenkin tämän asetuksen noudattamisesta.

19 artikla

Luovutusta vapaaseen liikkeeseen tai vientiä koskeva kielteinen päätös

1. Jos toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että niille 17 artiklan mukaisesti ilmoitettu tuote on pakkotyöllä valmistettu tuote 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun päätöksen nojalla, niiden on vaadittava, että tulliviranomaiset eivät luovuta sitä vapaaseen liikkeeseen eivätkä salli sen vientiä.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on välittömästi kirjattava nämä tiedot 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tieto- ja viestintäjärjestelmään ja ilmoitettava asiasta tulliviranomaisille. Saatuaan tällaisen ilmoituksen tulliviranomaiset eivät saa sallia kyseisen tuotteen luovutusta vapaaseen liikkeeseen tai vientiä, ja niiden on lisäksi sisällytettävä tullin tietojenkäsittelyjärjestelmään ja mahdollisuuksien mukaan tuotteen mukana seuraavaan kauppalaskuun ja muihin asiaa koskeviin saateasiakirjoihin seuraava ilmoitus:

”Pakkotyöllä valmistettu tuote – luovutus vapaaseen liikkeeseen/vienti kielletty –
asetus (EU) 20XX/XX” *[julkaisutoimisto: lisätään viittaus tähän asetukseen]*.

20 artikla

Sellaisia tuotteita koskevat toimenpiteet, joiden luovutus vapaaseen liikkeeseen tai vienti on kielletty

Jos tuotteen luovutus vapaaseen liikkeeseen tai vienti on kielletty 19 artiklan mukaisesti, tulliviranomaisten on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että asianomainen tuote hävitetään unionin oikeuden kanssa johdonmukaisen kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Tällöin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 952/2013 197 ja 198 artiklaa.

21 artikla

Tietojenvaihto ja yhteistyö

1. Jotta unionin markkinoille tuleviin tai niiltä poistuviin tuotteisiin voidaan soveltaa riskiperusteista lähestymistapaa ja voidaan varmistaa, että tarkastukset ovat tehokkaita ja että ne suoritetaan tämän asetuksen vaatimusten mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten ja tulliviranomaisten on tehtävä tiivistä yhteistyötä ja vaihdettava riskeihin liittyviä tietoja.
2. Seuraavien viranomaisten on tehtävä keskenään yhteistyötä ja vaihdettava, myös sähköisesti, riskeistä tietoja, jotka ovat tarpeen, jotta ne voivat suorittaa tämän asetuksen mukaiset tehtävänsä:
- (a) tulliviranomaiset asetuksen (EU) N:o 952/2013 46 artiklan 5 kohdan mukaisesti;

- (b) toimivaltaiset viranomaiset ja tulliviranomaiset asetuksen (EU) N:o 952/2013 47 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

IV luku

Tietojärjestelmät, ohjeet ja koordinoitu täytäntöönpano

22 artikla

Tieto- ja viestintäjärjestelmät

1. Sovellettaessa II ja III lukua toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä asetuksen (EU) 2019/1020 34 artiklassa tarkoitettua tieto- ja viestintäjärjestelmää. Komissiolla, toimivaltaisilla viranomaisilla ja tulliviranomaisilla on oltava pääsy kyseiseen järjestelmään tämän asetuksen soveltamiseksi.
2. Edellä olevan 15 artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitetut päätökset on kirjattava asianomaiseen tullialan riskinhallintaympäristöön.
3. Komissio kehittää liitännän, joka mahdollistaa 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen päätösten automaattisen välittämisen 1 kohdassa tarkoitettua tieto- ja viestintäjärjestelmästä 4 kohdassa tarkoitettuun ympäristöön. Liitännän on alettava toimia viimeistään kahden vuoden kuluttua 7 kohdan b alakohdassa tarkoitettun täytäntöönpanosäädöksen hyväksymisestä kyseisen liitännän osalta.
4. Tämän asetuksen 17–20 artiklan mukaisten pyyntöjen ja ilmoitusten sekä niihin liittyvien viestien vaihdon toimivaltaisten viranomaisten ja tulliviranomaisten välillä on tapahduttava 1 kohdassa tarkoitettun tieto- ja viestintäjärjestelmän avulla.
5. Komissio liittää kansalliset tullialan yhdenmetyt palveluympäristöt 1 kohdassa tarkoitettuun tieto- ja viestintäjärjestelmään, jotta mahdollistetaan pyyntöjen ja ilmoitusten vaihto tulliviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten välillä tämän asetuksen 17–20 artiklan mukaisesti. Liitäntä on tarjottava [EU CSW-CERTEXin kautta asetuksen 20XX/XX⁴⁰ mukaisesti] neljän vuoden kuluessa 7 kohdan c alakohdassa tarkoitettun täytäntöönpanosäädöksen hyväksymisestä. Edellä 4 kohdassa tarkoitettut vaihdot on toteutettava tämän liitännän kautta heti, kun se on toiminnassa.
6. Komissio voi poimia komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/2447 56 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valvontajärjestelmästä unionin markkinoille tulevia tai niiltä poistuvia tuotteita koskevia tietoja, jotka liittyvät tämän asetuksen täytäntöönpanoon, ja siirtää ne 1 kohdassa tarkoitettuun tieto- ja viestintäjärjestelmään.
7. Siirretään komissiolle valta antaa 29 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään tätä artiklaa koskevat menettelysäännöt ja yksityiskohtaiset täytäntöönpanojärjestelyt, mukaan lukien seuraavat:
 - (a) edellä 1 ja 4 kohdassa tarkoitettun tieto- ja viestintäjärjestelmän toiminnot, tietoelementit ja tietojenkäsittely sekä henkilötietojen käsittelyä, luottamuksellisuutta ja rekisterinpittoa koskevat säännöt;

⁴⁰

Perustettu EU:n tullialan yhdenmetyistä palveluympäristöistä annetulla asetuksella.

- (b) edellä 3 kohdassa tarkoitetun liitännän toiminnot, tietoelementit ja tietojenkäsittely sekä henkilötietojen käsittelyä, luottamuksellisuutta ja rekisterinpitoa koskevat säännöt;
- (c) tiedot, jotka siirretään 1 kohdassa tarkoitetun tieto- ja viestintäjärjestelmän ja kansallisten tullialan yhdenmukisten palveluympäristöjen välillä 5 kohdan soveltamiseksi;
- (d) siirrettävät tiedot sekä niiden luottamuksellisuutta ja rekisterinpitoa koskevat säännöt 6 kohdan mukaisesti.

23 artikla

Ohjeet

Komissio antaa viimeistään 18 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta ohjeita, jotka sisältävät seuraavat:

- (a) pakkotyöhön liittyvää huolellisuusvelvoitetta koskevat ohjeet, joissa otetaan huomioon sovellettava unionin lainsäädäntö, jossa vahvistetaan pakkotyöhön liittyvät huolellisuusvaatimukset, kansainvälisten järjestöjen ohjeet ja suositukset sekä talouden toimijoiden koko ja taloudelliset resurssit;
- (b) pakkotyön riski-indikaattoreita koskevat tiedot, joiden on perustuttava riippumattomiin ja todennettavissa oleviin tietoihin, mukaan lukien kansainvälisten järjestöjen, erityisesti Kansainvälisen työjärjestön, kansalaisyhteiskunnan ja liike-elämän järjestöjen, raportit, sekä kokemuksiin, jotka on saatu pakkotyöhön liittyvistä huolellisuusvaatimuksista annetun unionin lainsäädännön täytäntöönpanosta;
- (c) luettelo julkisesti saatavilla olevista tietolähteistä, joilla on merkitystä tämän asetuksen täytäntöönpanon kannalta;
- (d) lisätietoja, joilla helpotetaan tämän asetuksen täytäntöönpanoa toimivaltaisten viranomaisten kannalta;
- (e) ohjeet 16 artiklan ja tarvittaessa muiden tämän asetuksen III luvussa säädettyjen säännösten käytännön täytäntöönpanoa varten.

24 artikla

Pakkutyöllä valmistettuja tuotteita torjuva unionin verkosto

1. Perustetaan pakkutyöllä valmistettuja tuotteita torjuva unionin verkosto, jäljempänä 'verkosto'. Verkosto toimii jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja komission jäsennellyn koordinoinnin ja yhteistyön foorumina ja virtaviivaistaa tämän asetuksen täytäntöönpanokäytäntöjä unionissa ja tehostaa ja yhdenmukaistaa siten täytäntöönpanoa.
2. Verkosto koostuu kunkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen edustajista, komission edustajista ja tarvittaessa tulliviranomaisten asiantuntijoista.
3. Verkostolla on seuraavat tehtävät:
 - (a) helpottaa yhteisten prioriteettien määrittämistä täytäntöönpanotoimia varten sekä vaihtaa tietoja, asiantuntemusta ja parhaita käytäntöjä;

- (b) suorittaa yhteisiä tutkimuksia;
 - (c) helpottaa valmiuksien kehittämistä ja edistää yhdenmukaisia riskiperusteisia lähestymistapoja ja hallinnollisia käytäntöjä tämän asetuksen panemiseksi täytäntöön jäsenvaltioissa;
 - (d) osallistua tämän asetuksen tehokkaan ja yhtenäisen soveltamisen varmistavien ohjeiden laatimiseen;
 - (e) edistää ja helpottaa yhteistyötä, jotta voidaan tutkia mahdollisuuksia käyttää uutta teknologiaa tämän asetuksen täytäntöönpanon valvontaan ja tuotteiden jäljitettävyyteen;
 - (f) edistää toimivaltaisten viranomaisten ja tulliviranomaisten välistä yhteistyötä ja asiantuntemuksen ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa.
4. Komissio tukee ja kannustaa täytäntöönpanoviranomaisten välistä yhteistyötä verkoston kautta ja osallistuu verkoston kokouksiin.
5. Verkosto vahvistaa työjärjestyksensä.

V LUKU

Loppusäännökset

25 artikla

Luottamuksellisuus

1. Toimivaltaiset viranomaiset saavat käyttää tämän asetuksen nojalla saatuja tietoja ainoastaan tämän asetuksen soveltamiseksi.
2. Komission, jäsenvaltioiden ja toimivaltaisten viranomaisten on pyynnöstä käsiteltävä tietoja toimittavien henkilöiden henkilöllisyyttä tai toimitettuja tietoja luottamuksellisenä. Luottamuksellista käsittelyä koskevaan pyyntöön on liitettävä ei-luottamuksellinen tiivistelmä toimitetuista tiedoista tai perustelut sille, miksi tiedoista ei voida esittää ei-luottamuksellista tiivistelmää.
3. Edellä oleva 2 kohta ei estä komissiota julkistamasta yleisiä tietoja tiivistelmässä edellyttäen, että tällaiset yleiset tiedot eivät sisällä tietoja, joiden perusteella tietojen toimittaja voidaan tunnistaa. Jos tällaiset yleiset tiedot julkistetaan tiivistelmänä, on otettava huomioon asianomaisten osapuolten oikeutetut edut estää luottamuksellisten tietojen paljastaminen.

26 artikla

Kansainvälinen yhteistyö

1. Tämän asetuksen tehokkaan täytäntöönpanon ja noudattamisen valvonnan helpottamiseksi komissio voi tarvittaessa tehdä yhteistyötä ja vaihtaa tietoja muun muassa kolmansien maiden viranomaisten, kansainvälisten järjestöjen, kansalaisyhteiskunnan edustajien ja liike-elämän järjestöjen kanssa ja olla niihin yhteydessä. Kolmansien maiden viranomaisten kanssa tehtävän kansainvälisen yhteistyön on tapahduttava jäsennellisesti osana olemassa olevia vuoropuhelurakenteita tai tarvittaessa erityisiä, tapauskohtaisesti luotavia rakenteita.

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi yhteistyö muun muassa kansainvälisten järjestöjen, kansalaisyhteiskunnan edustajien, liike-elämän järjestöjen ja kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisien kanssa voi johtaa siihen, että unioni laatii liitännäistoimenpiteitä, joilla tuetaan yritysten ja kumppanimaiden pyrkimyksiä ja paikallisesti käytettävissä olevia valmiuksia pakkotyön torjumiseksi.

27 artikla

Delegoidut säädökset ja siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä määräämättömäksi ajaksi tämän asetuksen voimaantulopäivästä alkaen.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Ennen kuin komissio antaa delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa⁴¹ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevan 16 artiklan 1 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

28 artikla

Kiireellinen menettely

1. Tämän artiklan nojalla annetut delegoidut säädökset tulevat voimaan viipymättä, ja niitä sovelletaan niin kauan kuin niitä ei vastusteta 2 kohdan mukaisesti. Kun delegoitu säädös annetaan tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, esitetään samalla ne perusteet, joiden vuoksi sovelletaan kiireellistä menettelyä.
2. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat 27 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti vastustaa delegoitua säädöstä. Siinä tapauksessa komissio

⁴¹ Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan komission välinen toimielinten sopimus paremmasta lainsäädännöstä (EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1).

kumoaa säädöksen välittömästi sen jälkeen, kun Euroopan parlamentin tai neuvoston päätös vastustaa sitä on annettu sille tiedoksi.

29 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksen (EU) N:o 182/2011 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

30 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun päätöksen noudattamatta jättämiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön kansallisen oikeuden mukaisesti.
2. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä säännökset komissiolle viimeistään [...] päivänä [...]kuuta [...] [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 24 kuukautta asetuksen voimaantulosta], jos niitä ei ole aiemmin ilmoitettu, ja jäsenvaltioiden on ilmoitettava kaikki niitä koskevat myöhemmät muutokset viipymättä.

31 artikla

Voimaantulo ja soveltamispäivä

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tätä asetusta sovelletaan [...] päivästä [...]kuuta [...] [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 24 kuukautta asetuksen voimaantulosta].

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

1.2. Toimintalohko(t)

1.3. Ehdotus/aloite liittyy

1.4. Tavoite (Tavoitteet)

1.4.1. Yleistavoite (Yleistavoitteet)

1.4.2. Erityistavoite (Erityistavoitteet)

1.4.3. Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset

1.4.4. Tulosindikaattorit

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.5.1. Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä sekä aloitteen yksityiskohtainen toteutusaikataulu

1.5.2. EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo (joka voi olla seurausta eri tekijöistä, kuten koordinoinnin paranemisesta, oikeusvarmuudesta tai toiminnan vaikuttavuuden tai täydentävyyden paranemisesta). EU:n osallistumisesta saatavalla lisäarvolla tarkoitetaan tässä kohdassa arvoa, jonka EU:n osallistuminen tuottaa sen arvon lisäksi, joka olisi saatu aikaan pelkillä jäsenvaltioiden toimilla.

1.5.3. Vastaavista toimista saadut kokemukset

1.5.4. Yhteensopivuus monivuotisen rahoituskehysten kanssa ja mahdolliset synergiaedut suhteessa muihin kyseeseen tuleviin välineisiin

1.5.5. Arvio käytettävissä olevista rahoitusvaihtoehdoista, mukaan lukien mahdollisuudet määrärahojen uudelleenkohdentamiseen

1.6. Ehdotetun toimen/aloitteen kesto ja rahoitusvaikutukset

1.7. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä(t)

2.2.1. Perustelut ehdotetu(i)lle hallinnointitavalle(/-tavoille), rahoituksen toteutuskoneistille(/-mekanismeille), maksujärjestelyille sekä valvontastrategialle

2.2.2. Tiedot todetuista riskeistä ja niiden vähentämiseksi käyttöön otetuista sisäisistä valvontajärjestelmistä

2.2.3. Valvonnan kustannustehokkuutta (valvontakustannusten suhde hallinnoitujen varojen arvoon) koskevat arviot ja perustelut sekä arviot maksujen suoritusajankohdan ja toimen päättämisaikankohdan odotetuista virheriskitasoista

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

3.2. Arvioidut vaikutukset määrärahoihin

3.2.1. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista toimintamäärärahoihin

3.2.2. Arvioidut toimintamäärärahoista rahoitetut tuotokset

3.2.3. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista hallintomäärärahoihin

3.2.4. Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen kanssa

3.2.5. Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi pakkotyöllä valmistettujen tuotteiden kieltämisestä unionin markkinoilla

1.2. Toimintalohko(t)

Tavaroiden ja palveluiden sisämarkkinat
[Yhteinen kauppapolitiikka]

1.3. Ehdotus/aloite liittyy

☒ uuteen toimeen

☐ uuteen toimeen, joka perustuu pilottihankkeeseen tai valmistelutoimeen⁴²

☐ käynnissä olevan toimen jatkamiseen

☐ yhden tai useamman toimen sulauttamiseen tai uudelleen suuntaamiseen johonkin toiseen/uuteen toimeen

1.4. Tavoite (Tavoitteet)

1.4.1. Yleistavoite (Yleistavoitteet)

Kansainvälinen yhteisö on sitoutunut pakkotyön poistamiseen vuoteen 2030 mennessä (YK:n kestävän kehityksen tavoite 8.7). Pakkotyön käyttö on kuitenkin edelleen yleistä. Kansainvälinen työjärjestö (ILO) on arvioinut pakkotyötä tekevien ihmisten kokonaismääräksi 27,6 miljoonaa.

Tämän asetuksen tavoitteena on kieltää pakkotyöllä, myös lasten pakkotyöllä, valmistettujen tuotteiden saattaminen unionin markkinoille ja asettaminen saataville unionin markkinoilla sekä vienti unionista. Kielto koskee kotimaassa tuotettuja, maahantuotuja ja vietyjä tuotteita. Asetus perustuu kansainvälisiin normeihin ja täydentää EU:n nykyisiä horisontaalisia ja alakohtaisia aloitteita, erityisesti huolellisuus- ja avoimuusvelvoitetta, ja siinä yhdistetään kielto vankkaan ja riskiperusteiseen täytäntöönpanokehykseen.

1.4.2. Erityistavoite (Erityistavoitteet)

Erityistavoite nro

1. Poistetaan pakkotyö EU:sta ja edistetään pakkotyön käytön vähentämistä maailmassa.

2. Nimetään jäsenvaltioissa toimivaltaiset viranomaiset ja tuetaan niitä pakkotyöhön liittyvien ongelmien ratkaisemiseksi.

1.4.3. Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset

Selvitys siitä, miten ehdotuksella/aloitteella on tarkoitus vaikuttaa edunsaajien/kohderyhmän tilanteeseen

⁴²

Sellaisina kuin nämä on määritelty varainhoitoasetuksen 58 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa.

Ehdotuksella on tarkoitus luoda puitteet sellaisten tuotteiden tunnistamiseksi, jotka on valmistettu pakkotyöllä ja asetettu saataville EU:n markkinoilla, ja kieltää ne.

Tällä estetään merkittävästi pakkotyövoiman käyttöä tuotteiden tuotannossa, louhinnassa, korjuussa tai valmistuksessa ja näiden tuotteiden asettamista saataville EU:n markkinoilla. Sillä myös tasapuolistetaan toimintaedellytyksiä ja poistetaan epäreilu kilpailu, joka perustuu alhaisempiin hintoihin pakkotyön käytön ansiosta.

Koska talouden toimijoiden on puututtava pakkotyöhön liittyviin ongelmiin toimitusketjussaan voidakseen luotettavasti markkinoida näitä tuotteita EU:ssa, pakkotyön uhrien määrä vähenee. Ehdotettuun säädökseen sisältyy myös toimenpiteitä, joilla puututaan valtion edistämään pakkotyöhön.

Tätä ehdotusta varten käyttöön otettavien välineiden avulla talouden toimijat saavat ohjeita ja tietoja siitä, miten ne voivat välttää pakkotyötä toimitusketjussaan, ja kuluttajat saavat tietoa tuotteista, joiden valmistuksessa on käytetty pakkotyötä.

1.4.4. Tulosindikaattorit

Selvitys siitä, millaisin indikaattorein ehdotuksen/aloitteen etenemistä ja tuloksia seurataan.

Suoritettujen alustavan vaiheen tutkimusten ja tutkimusten lukumäärä

Sellaisten tuotteiden lukumäärä, joiden valmistuksessa on todettu pakkotyön käyttöä

Sellaisten tuotteiden määrä, jotka on poistettu markkinoilta tai joita ei ole luovutettu vapaaseen liikkeeseen rajalla

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.5.1. Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä sekä aloitteen yksityiskohtainen toteutusaikataulu

Ehdotettu asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, ja sitä sovelletaan [24] kuukauden kuluttua kyseisestä päivästä.

Tämän asetuksen soveltamiseen valmistautumista varten komissio laatii ohjeita toimivaltaisille viranomaisille ja talouden toimijoille [18] kuukauden kuluessa voimaantulosta (23 artikla).

Komissio perustaa myös tietokannan pakkotyöhön liittyvistä riskialueista ja -tuotteista hyödyntäen ulkopuolista asiantuntemusta (11 artikla).

Komissiolle siirretään valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritellään tiedotus- ja viestintäjärjestelmiä koskevat menettelysäännöt ja yksityiskohtaiset täytäntöönpanojärjestelyt (22 artikla) ja täsmennetään, mitkä tiedot on sisällytettävä toimivaltaisten viranomaisten päätöksiin (7 artikla).

1.5.2. EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo (joka voi olla seurausta eri tekijöistä, kuten koordinoinnin paranemisesta, oikeusvarmuudesta tai toiminnan vaikuttavuuden tai täydentävyyden paranemisesta). EU:n osallistumisesta saatavalla lisäarvolla tarkoitetaan tässä kohdassa arvoa, jonka EU:n osallistuminen tuottaa sen arvon lisäksi, joka olisi saatu aikaan pelkillä jäsenvaltioiden toimilla.

Syyt siihen, miksi toimi toteutetaan EU:n tasolla (ennen toteutusta)

Pakkotyön laajuus maailmassa ja unionin markkinoiden merkitys pakkotyötä käyttäville tuottajille ovat pakottavia syitä toimia EU:n tasolla, jotta voidaan lopettaa

tällaisten tuotteiden saattaminen unionin markkinoille ja asettaminen saataville unionin markkinoilla. Tavoitteena on edistää tämän ilmiön lopettamista.

Pelkästään jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaiset toimet tällä alalla eivät todennäköisesti ole riittäviä ja tehokkaita ehdotuksen tavoitteiden saavuttamiseksi. EU:n lainsäädäntö ja täytäntöönpanon koordinointi ovat tarpeen seuraavista syistä:

- Unionin markkinoiden toiminta edellyttää yhteisiä säännöksiä tällä alalla.
- Täytäntöönpanotoimien on oltava yhdenmukaisia kaikkialla unionissa. Jos täytäntöönpano on vähemmän tiukkaa joissakin EU:n osissa, syntyy heikkoja alueita, jotka voivat uhata yleistä etua ja luoda epäterveitä kaupankäyntiolosuhteita.
- Yritysten arvoketjuissa esiintyvään pakkotyöhön liittyvillä riskeillä on usein valtioiden rajat ylittäviä vaikutuksia, jotka ulottuvat useisiin unionin jäsenvaltioihin ja/tai kolmansiin maihin. Tämä korostaa tarvetta soveltaa EU:n laajuista lähestymistapaa, joka tarjoaa oikeusvarmuuden ja tasapuoliset toimintaedellytykset sisämarkkinoilla ja niiden ulkopuolella toimiville yrityksille.

Odotettavissa oleva EU:n tason lisäarvo (toteutuksen jälkeen)

Kieltämällä pakkotyöllä valmistettujen tuotteiden asettamisen saataville unionin markkinoilla unioni edistää merkittävästi pakkotyön poistamista kaikkialla maailmassa. Tämä hyödyttää myös pakkotyön uhreja, kun talouden toimijat puuttuvat pakkotyöhön toteuttamalla asianmukaisia toimenpiteitä, esimerkiksi maksamalla korvauksia ja korjaamalla työsopimuksia, kansainvälisten huolellisuusvelvoitteiden mukaisesti.

1.5.3. Vastaavista toimista saadut kokemukset

Tämä asetus on uusi toimi, eikä EU:ssa ole aiempaa kokemusta. Sen laatimisessa on kuitenkin hyödynnetty kokemuksia, joita on saatu kansainvälisten järjestöjen ja kumppanimaiden, erityisesti Amerikan yhdysvaltojen, toteuttamista samankaltaisista toimenpiteistä.

1.5.4. Yhteensopivuus monivuotisen rahoituskehyksen kanssa ja mahdolliset synergiaedut suhteessa muihin kyseeseen tuleviin välineisiin

Ehdotus on yksi Euroopan komission poliittisista prioriteeteista, ja sillä täytetään sitoumus edistää ihmisoikeuksien kunnioittamista maailmanlaajuisesti. Se täydentää muita komission lainsäädäntöehdotuksia, kuten ehdotusta direktiiviksi yritysten kestävästä toimintaa koskevasta huolellisuusvelvoitteesta ja ehdotusta asetukseksi yritysten kestävyysraportoinnista.

Se perustuu muun tuotteisiin liittyvän lainsäädännön, kuten markkinavalvonta-asetuksen, logiikkaan. Lisäksi tämän asetuksen täytäntöönpanon edellyttämä tiedotus- ja viestintäväline perustuu markkinavalvonta-asetusta varten luotuun järjestelmään.

Tulliviranomaisten työn ja tullimenettelyjen osalta jo käytössä olevia järjestelmiä mukautetaan tämän asetuksen täytäntöönpanon mahdollistamiseksi.

1.5.5. *Arvio käytettävissä olevista rahoitusvaihtoehtoista, mukaan lukien mahdollisuudet määrärahojen uudelleen kohdentamiseen*

Koska kaikki unionin markkinoilla saataville asetettavat tuotteet kuuluvat asetuksen soveltamisalaan ja koska toimet ovat uusia, tarvitaan lisää henkilöresursseja ja hallinnollisia resursseja sekä toimintamäärärahoja.

Seuraavista säännöksistä aiheutuu komissiolle vuotuisia kustannuksia:

- Ohjeet ja tietokanta pakkotyöhön liittyvistä riskialueista tai -tuotteista (11 ja 23 artikla)
- Pakkotyöllä valmistettuja tuotteita käsittelevä EU:n verkosto (24 artikla) ja komitea (27 artikla)
- Tieto- ja viestintäjärjestelmä (22 artikla)

Ehdotuksen kesto ei ole rajattu. Komissio hoitaa edellä mainitun verkoston sihteeristön tehtäviä, mikä edellyttää jatkuvia henkilöresursseja. Tieto- ja viestintäjärjestelmän osalta on perustettava uusi moduuli asetuksen (EU) 2019/1020 34 artiklassa tarkoitettuun olemassa olevaan tieto- ja viestintäjärjestelmään ja tullin tietojärjestelmiin on tehtävä mukautuksia. Ohjeet ja tietokanta (johon tarvitaan ulkoista panosta) edellyttävät myös komission harjoittamaa hallintoa. Kaikkien tehtävien arvioidaan vaativan enemmän henkilöresursseja kahden ensimmäisen täytäntöönpanovuoden aikana.

Näiden säännösten arvioidaan alustavasti edellyttävän henkilöresursseja, jotka esitetään jäljempänä kokoaikavastaavina työntekijöinä (FTE). Kokoaikavastaavat työntekijät jakautuisivat GROW-, TRADE- ja TAXUD-pääosastojen kesken, ja niihin osallistuisi sekä AD- että AST-henkilöstöä.

	Ensimmäinen vuosi hyväksymisen jälkeen	Toinen vuosi hyväksymisen jälkeen	Seuraavat vuodet
Ohjeet ja tietokanta	3	3	3
Pakkotyöllä valmistettuja tuotteita käsittelevä EU:n verkosto, komitea	6	3	3
Tieto- ja viestintäjärjestelmä	4	3	2

Lisäksi ehdotukseen liittyy muita hallintomenoja. Ne ovat pääasiassa tieto- ja viestintäjärjestelmään liittyviä kustannuksia mutta myös hallinnollisia kustannuksia, jotka liittyvät tietokannan ylläpitoon, ohjeiden julkaisemiseen sekä verkoston ja komitean kokousten järjestämiseen. Näiden kustannusten arvioidaan olevan 4,3 miljoonaa euroa.

1.6. Ehdotetun toimen/aloitteen kesto ja rahoitusvaikutukset

☐ kesto on rajattu

- ☐ toiminta alkaa [PP/KK]VVVV ja päättyy [PP/KK]VVVV.
- ☐ maksusitoumusmäärärahoihin kohdistuvat rahoitusvaikutukset koskevat vuosia YYYY–YYYY ja maksumäärärahoihin kohdistuvat rahoitusvaikutukset vuosia YYYY–YYYY.

☒ kestoa ei ole rajattu

- Käynnistysvaihe alkaa vuonna 2024 ja päättyy vuonna [2025],
- minkä jälkeen toteutus täydessä laajuudessa.

1.7. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)⁴³

☒ Suora hallinnointi, jonka komissio toteuttaa käyttämällä

- ☒ yksiköitään, myös unionin edustustoissa olevaa henkilöstöään
- ☐ toimeenpanovirastoja

☐ Hallinnointi yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa

☐ Välillinen hallinnointi, jossa täytäntöönpanotehtäviä on siirretty

- ☐ kolmansille maille tai niiden nimeämille elimille
- ☐ kansainvälisille järjestöille ja niiden erityisjärjestöille (tarkennettava)
- ☐ Euroopan investointipankille tai Euroopan investointirahastolle
- ☐ varainhoitoasetuksen 70 ja 71 artiklassa tarkoitetuille elimille
- ☐ julkisoikeudellisille yhteisöille
- ☐ sellaisille julkisen palvelun tehtäviä hoitaville yksityisoikeudellisille elimille, joille annetaan riittävät rahoitustakuut;
- ☐ sellaisille jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaisille elimille, joille on annettu tehtäväksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden täytäntöönpano ja joille annetaan riittävät rahoitustakuut;
- ☐ henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia ja jotka nimetään asiaa koskevassa perussäädöksessä.
- *Jos käytetään useampaa kuin yhtä hallinnointitapaa, olisi annettava lisätietoja kohdassa "Huomautukset".*

Huomautukset

--

⁴³

Kuvaukset eri hallinnointitavoista ja viittaukset varainhoitoasetukseen ovat saatavilla budjettipääosaston verkkosivuilla osoitteessa <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

Ilmoitetaan sovellettavat aikavälit ja edellytykset.

Tämän asetuksen täytäntöönpanoon liittyvien komission menojen seurantaan sovelletaan vakiosääntöjä.

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä(t)

2.2.1. *Perustelut ehdotetu(i)lle hallinnointitavalle(/-tavoille), rahoituksen toteutumekanismille(/-mekanismeille), maksujärjestelyille sekä valvontastrategialle*

Aloitteen hallinnointitapa on komission suora hallinnointi, ja sen täytäntöönpanoon liittyvä vastuu kuuluu sen yksiköille. Syinä tähän ovat:

- merkittävä poliittinen sisältö, kuten ohjeiden laatiminen;
- tämän lainsäädännön täytäntöönpanon edellyttämät tieto- ja viestintäjärjestelmät ovat jo komission yksiköiden valvonnassa.

Komissiota avustaa komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista. Tämä komitea on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2.2.2. *Tiedot todetuista riskeistä ja niiden vähentämiseksi käyttöön otetuista sisäisistä valvontajärjestelmistä*

Tieto- ja viestintäjärjestelmiin liittyvät operatiiviset riskit koskevat sitä, että järjestelmä ei tue tehokkaasti toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyötä eikä niiden yhteistyötä tulliviranomaisten kanssa.

Tietokantaan liittyvät operatiiviset riskit koskevat sitä, miten toimiva ja informatiivinen se olisi toimivaltaisten viranomaisten kannalta.

Ohjeet:

Olisi selitettävä, miten aiempien ohjelmien korkeiden virhetasojen perimmäisiin syihin puututaan nyt esimerkiksi yksinkertaistamalla aiemmin monimutkaisia menettelyjä, jotka olivat alttiita virheille, ja/tai tehostamalla (ennakko- ja/tai jälkitarkastuksia) luontaisesti riskialttiiden toimien osalta.

2.2.3. *Valvonnan kustannustehokkuutta (valvontakustannusten suhde hallinnoitujen varojen arvoon) koskevat arviot ja perustelut sekä arviot maksujen suoritusajankohdan ja toimen päättämisaikajankohdan odotetuista virheriskitasoista*

Tarkastusten kustannukset ovat mitättömän vähäiset verrattuna lainsäädännön täytäntöönpanoon osoitettuihin määrärahoihin.

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

Ilmoitetaan käytössä olevat ja suunnitellut ehkäisy- ja suojatoimenpiteet, esimerkiksi petostentorjuntastrategian pohjalta

Komission toteuttamille toimenpiteille tehdään ennakko- ja jälkitarkastuksia varainhoitoasetuksen mukaisesti. Asetuksen täytäntöönpanon rahoittamiseen liittyvissä päätöksissä ja sopimuksissa määrätään erikseen komission, OLAF mukaan

luettuna, ja tilintarkastustuomioistuimen valtuudesta tehdä tarkastuksia, paikalla tehtäviä tarkastuksia ja todentamisia.

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

- Talousarviossa jo olevat budjettikohdat

Monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä.

Monivuotisen rahoituskehityksen otsake	Budjettikohta	Menolaji	Rahoitusosuudet			
	Numero	JM/EI-JM ⁴⁴	EFTA-mailta ⁴⁵	ehdokasmailta ⁴⁶	kolmansilta mailta	varainhoitoasetuksen 21 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettut rahoitusosuudet
1	03.010101 - Sisämarkkinaohjelman tukimenot	EI-JM	KYLLÄ	KYLLÄ ⁴⁷	KYLLÄ ⁶	EI
1	03.020101 - Tavaroiden ja palvelujen sisämarkkinoiden toiminta ja kehittäminen	JM	KYLLÄ	päätetään myöhemmin ⁶	päätetään myöhemmin ⁶	EI
1	03.020107 – Markkinavalvonta	JM	KYLLÄ	päätetään myöhemmin ⁶	päätetään myöhemmin ⁶	EI

⁴⁴ JM = jaksotetut määrärahat; EI-JM = jaksottamattomat määrärahat.

⁴⁵ EFTA: Euroopan vapaakauppaliitto.

⁴⁶ Ehdokasmaat ja soveltuvin osin Länsi-Balkanin mahdolliset ehdokasmaat

⁴⁷ Neuvottelut ehdokasmaiden ja kolmansien maiden osallistumisesta sisämarkkinaohjelmaan ovat käynnissä,

6	14.200402 - Ulkoiset kauppasuhteet ja kauppaa tukeva kehitysapu	JM	EI	EI	EI	EI
---	---	----	----	----	----	----

3.2. Arvioidut vaikutukset määrärahoihin

3.2.1. Yhteenveto arvioituista vaikutuksista toimintamäärärahoihin

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä toimintamäärärahoja.
- ☒ Ehdotus/aloite edellyttää toimintamäärärahoja seuraavasti:

Monivuotisen rahoituskehityksen otsake	1	Sisämarkkinat, innovointi ja digitaalitalous
---	---	--

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

PÄÄOSASTO: GROW			Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027	Seuraavat vuodet	YHTEENSÄ
○ Toimintamäärärahat								
Budjettikohta 03.020101 - Tavaroiden ja palvelujen sisämarkkinoiden toiminta ja kehittäminen	Sitoumukset	(1a)	0,602	0,612	0,425	0,375	0,000	2,014
	Maksut	(2 a)	0,301	0,607	0,519	0,400	0,187	2,014
Budjettikohta 03.020107 – Markkinavalvonta	Sitoumukset	(1b)	0,182	0,182	0,075	0,075	0,000	0,514
	Maksut	(2b)	0,050	0,134	0,155	0,100	0,075	0,514
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat ⁴⁸								
Budjettikohta 03.010101 -		(3)	0	0	0,062	0,062	0,000	0,124

⁴⁸

Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

Sisämarkkinaohjelman tukimenot								
PO GROW:n määrärahat YHTEENSÄ⁴⁹	Sitoumukset	=1a+1b +3	0,784	0,794	0,562	0,512	0,000	2,652
	Maksut	=2a+2b +3	0,351	0,741	0,736	0,562	0,150	2,652

Toimintamäärärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)	0,784	0,794	0,500	0,450	0,000	2,528
	Maksut	(5)	0,351	0,741	0,674	0,500	0,262	2,528
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista hallintomäärärahat YHTEENSÄ	katettavat	(6)	0,000	0,000	0,062	0,062	0,000	0,124
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 1 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=4+ 6	0,784	0,794	0,562	0,512	0,000	2,652
	Maksut	=5+ 6	0,351	0,741	0,736	0,562	0,262	2,652

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	6	Naapurialueet ja muu maailma
---	---	------------------------------

⁴⁹ GROW-pääosaston toimintamäärärahat kattavat myös TAXUD-pääosaston 1,5 miljoonan euron kustannukset vuosina 2024–2027, kun integroidutaan EU:n tullialan yhdenntyn palveluympäristön todistustenvaihtojärjestelmään (EU CSW-CERTEX) ja yhteiseen riskinhallintajärjestelmään (CRMS 2).

PÄÄOSASTO: TRADE			Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027	Seuraavat vuodet	YHTEENSÄ
○ Toimintamäärärahat								
Budjettikohta 14.200402 - Ulkoiset kauppasuhteet ja kauppaa tukeva kehitysapu ⁵⁰	Sitoumukset	(1a)	0,750	0,300	0,300	0,300	0,000	1,650
	Maksut	(2 a)	0,200	0,600	0,300	0,300	0,250	1,650
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat ⁵¹								
Budjettikohta		(3)						
PO TRADE:n määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=1a+1b +3	0,750	0,300	0,300	0,300	0,000	1,650
	Maksut	=2a+2b +3	0,200	0,600	0,300	0,300	0,250	1,650

○ Toimintamäärärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)	0,750	0,300	0,300	0,300	0,000	1,650
	Maksut	(5)	0,200	0,600	0,300	0,300	0,250	1,650
○ Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat YHTEENSÄ		(6)						
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 6 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=4+ 6	0,750	0,300	0,300	0,300	0,000	1,650
	Maksut	=5+ 6	0,200	0,600	0,300	0,300	0,250	1,650

⁵⁰ Tämä budjettikohta kattaa riski-indikaattoreiden ja tietokannan kehittämisestä aiheutuvat kustannukset.

⁵¹ Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

Jos ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia useampaan otsakkeeseen, toistetaan edellä oleva osa:

Toimintamäärärahat (kaikki otsakkeet) YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)	1,534	1,094	0,800	0,750	0,000	4,178
	Maksut	(5)	0,551	1,341	0,974	0,800	0,512	4,178
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat (kaikki otsakkeet) YHTEENSÄ		(6)	0,000	0,000	0,062	0,062	0,000	0,124
Monivuotisen rahoituskehyn OTSAKKEISIIN 1–6 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ (Viitemäärä)	Sitoumukset	=4+ 6	1,534	1,094	0,862	0,812	0,000	4,302
	Maksut	=5+ 6	0,551	1,341	1,036	0,862	0,512	4,302

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	7	”Hallintomenot”
---	----------	-----------------

Tämän osan täyttämässä on käytettävä [rahoituselvityksen liitteessä](#) (sisäisten sääntöjen liite V) olevaa hallintomäärärahoja koskevaa selvitystä, joka on laadittava ennen rahoituselvityksen laatimista. Liite ladataan DECIDE-tietokantaan komission sisäistä lausuntokierrosta varten.

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027	YHTEENSÄ
PÄÄOSASTO: GROW						
○ Henkilöresurssit		0,883	0,484	0,327	0,327	2,021
○ Muut hallintomenot						
PO GROW YHTEENSÄ	Määrärahat	0,883	0,484	0,327	0,327	2,021

		Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027	YHTEENSÄ
PÄÄOSASTO: TAXUD						
Henkilöresurssit		0,242	0,242	0,242	0,242	0,968
Muut hallintomenot						
PO TAXUD YHTEENSÄ	Määrärahat	0,242	0,242	0,242	0,242	0,968

		Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027	YHTEENSÄ
PÄÄOSASTO: TRADE						
○ Henkilöresurssit		0,484	0,399	0,399	0,399	1,681
○ Muut hallintomenot						
PO TRADE YHTEENSÄ	Määrärahat	0,484	0,399	0,399	0,399	1,681

Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESEEN 7 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	(Sitoumukset yhteensä = maksut yhteensä)	1,609	1,125	0,968	0,968	4,670
---	---	-------	-------	-------	-------	--------------

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027	Seuraavat vuodet	YHTEENSÄ
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEISIIN 1–7 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	3,143	2,219	1,830	1,780	0,000	8,972
	Maksut	2,160	2,466	2,004	1,830	0,512	8,972

3.2.2. Arvioidut toimintamäärärahoista rahoitetut tuotokset

maksusitoumusmäärärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tavoitteet ja tuotokset			Vuosi N	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)	YHTEENSÄ

↓	TUOTOKSET																	
	Tyyppi ⁵²	Keski määr. kustannukset	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Luku määrä yhteensä	Kustannukset yhteensä
ERITYISTAVOITE 1 ⁵³ ...																		
- Tuotos																		
- Tuotos																		
- Tuotos																		
Välisumma, erityistavoite 1																		
ERITYISTAVOITE 2 ...																		
- Tuotos																		
Välisumma, erityistavoite 2																		
KAIKKI YHTEENSÄ																		

⁵² Tuotokset ovat tuloksena olevia tuotteita ja palveluita (esim. rahoitettujen opiskelijavaihtojen määrä tai rakennetut tiekilometrit).

⁵³ Kuten kuvattu kohdassa 1.4.2 ”Erityistavoitteet”.

3.2.3. Yhteenveto arvioituista vaikutuksista hallintomäärärahoihin

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja.
- ☒ Ehdotus/aloite edellyttää hallintomäärärahoja seuraavasti:

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027	YHTEENS Ä
--	---------------	---------------	---------------	---------------	--------------

Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKE 7					
Henkilöresurssit	1,609	1,125	0,968	0,968	4,670
Muut hallintomenot					
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKE 7, välisumma	1,609	1,125	0,968	0,968	4,670

Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 7 sisältymättömät⁵⁴					
Henkilöresurssit					
Muut hallintomenot	0,000	0,000	0,062	0,062	0,124
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 7 sisältymättömät, välisumma	0,000	0,000	0,062	0,062	0,124

YHTEENSÄ	1,609	1,125	1,030	1,030	4,794
-----------------	-------	-------	-------	-------	--------------

Henkilöresursseja ja muita hallintomenoja koskeva määrärahatarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetuilla pääosaston määrärahoilla ja/tai pääosastossa toteutettujen uudelleenjärjestelyjen tuloksena saaduilla määrärahoilla sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimeen hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenetelyssä talousarvion puitteissa.

⁵⁴

Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

3.2.3.1. Henkilöresurssien arvioitu tarve

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä henkilöresursseja.
- ☒ Ehdotus/aloite edellyttää henkilöresursseja seuraavasti:

Arvio kokoaikaiseksi henkilöstöksi muutettuna

		Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027
20 01 02 01 (päätoimipaikka ja komission edustustot EU:ssa)		7	5	4	4
20 01 02 03 (EU:n ulkopuoliset edustustot)					
01 01 01 01 (epäsuora tutkimustoiminta)					
01 01 01 11 (suora tutkimustoiminta)					
Muu budjettikohta (mikä?)					
20 02 01 (kokonaismäärärahoista katettavat sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)		6	4	4	4
20 02 03 (sopimussuhteiset ja paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat, vuokrahenkilöstö ja nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa)					
XX 01 xx yy zz ⁵⁵	- Päätoimipaikassa				
	- EU:n ulkop. edustustoissa				
01 01 01 02 (sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö - epäsuora tutkimustoiminta)					
01 01 01 12 (sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö - suora tutkimustoiminta)					
Muu budjettikohta (mikä?)					
YHTEENSÄ		13	9	8	8

XX viittaa kyseessä olevaan toimintalohkoon eli talousarvion osastoon.

Henkilöresurssien tarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetulla pääosaston henkilöstöllä ja/tai pääosastossa toteutettujen henkilöstön uudelleenjärjestelyjen tuloksena saadulla henkilöstöllä sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

Kuvaus henkilöstön tehtävistä:

Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt	Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt laativat ohjeita talouden toimijoille ja toimivaltaisille viranomaisille, järjestävät kokouksia ja koordinoivat toimintaa komission yksiköiden kesken ehdotetun asetuksen täytäntöönpanoa varten. He myös valmistelevat verkoston kokouksia ja varmistavat toimivaltaisten viranomaisten välisen yhteistyön, hallinnoivat ICSMS-järjestelmää ja verkkosivustoa ja varmistavat, että kaikkien sidosryhmien kyselyihin vastataan asianmukaisesti.
Ulkopuolinen henkilöstö	Ulkopuolinen henkilöstö antaa virkamiehille ja väliaikaisille toimihenkilöille lisäapua

⁵⁵ Toimintamäärärahoista katettavan ulkopuolisen henkilöstön enimmäismäärä (entiset BA-budjettikohdat).

	tehtävien suorittamisessa. Lisäksi he suorittavat tehtäviä, jotka eivät kuulu virkamiesten ja väliaikaisten toimihenkilöiden toimivaltaan, sekä muita mahdollisia poikkeuksellisia tehtäviä, kuten asiantuntijatehtäviä.
--	--

3.2.4. Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen kanssa

Ehdotus/aloite

- ☒ voidaan rahoittaa kokonaan kohdentamalla menoja uudelleen monivuotisen rahoituskehyksen kyseisen otsakkeen sisällä.

Uudelleenkohdentamista harkitaan ensin sisämarkkinaohjelmassa.

- ☐ edellyttää monivuotisen rahoituskehyksen kyseiseen otsakkeeseen sisältyvän kohdentamattoman liikkumavaran ja/tai monivuotista rahoituskehystä koskevassa asetuksessa määriteltyjen erityisvälineiden käyttöä.

Selvitys tarvittavista toimenpiteistä, mainittava myös kyseeseen tulevat rahoituskehyksen otsakkeet, budjettikohdat ja määrät sekä ehdotetut välineet.

- ☐ edellyttää monivuotisen rahoituskehyksen tarkistamista.

Selvitys tarvittavista toimenpiteistä, mainittava myös kyseeseen tulevat rahoituskehyksen otsakkeet, budjettikohdat ja määrät

3.2.5. Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet

Ehdotus/aloite

- ☒ rahoittamiseen ei osallistu ulkopuolisia tahoja
- ☐ rahoittamiseen osallistuu ulkopuolisia tahoja seuraavasti (arvio):

Määrärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi N ⁵⁶	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			Yhteensä
Rahoitukseen osallistuva taho								
Yhteisrahoituksella katettavat määrärahat YHTEENSÄ								

⁵⁶ Vuosi N on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi. ”N” korvataan oletetulla ensimmäisellä toteutusvuodella (esimerkiksi: 2021). Seuraavat vuodet täydennetään vastaavasti.

Arvioidut vaikutukset tuloihin

- ☒ Ehdotuksella/aloitteella ei ole vaikutuksia tuloihin.
- ☐ Ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia tuloihin seuraavasti:
 - ☐ vaikutukset omiin varoihin
 - ☐ vaikutukset muihin tuloihin
 - tulot on kohdennettu menopuolen budjettikohtiin ☐

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tulopuolen budjettikohta:	Käytettävissä olevat määrärahat kuluvana varainhoito-vuonna	Ehdotuksen/aloitteen vaikutus ⁵⁷						
		Vuosi N	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)		
Momentti								

Vastaava(t) menopuolen budjettikohta (budjettikohdat) käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen tapauksessa:

Muita huomautuksia (esim. tuloihin kohdistuvan vaikutuksen laskentamenetelmä/-kaava tai muita lisätietoja).

⁵⁷

Perinteiset omat varat (tulli- ja sokerimaksut) on ilmoitettava nettomääräisinä eli bruttomäärästä on vähennettävä kantokuluja vastaava 20 prosentin osuus.